

UDKAST

Skatteministeriet
Udkast

J.nr. 2022-13539

Forslag

til

Lov om midlertidigt solidaritetsbidrag¹

Kapitel 1

Formål og anvendelsesområde

§ 1. Loven supplerer og gennemfører bestemmelserne om et midlertidigt solidaritetsbidrag i kapitel III i Rådets forordning (EU) nr. 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser, jf. bilag 1 til denne lov.

§ 2. Pligt til at svare det midlertidige solidaritetsbidrag påhviler selskaber med aktiviteter inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne, der er skattepligtige efter kulbrinteskatteloven eller selskabsskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, litra a. Det er en betingelse, at mindst 75 pct. af den skattepligtige omsætning i indkomståret 2023 hidrører fra økonomiske aktiviteter inden for råstofudvinding, minedrift, raffinering af råolie eller fremstilling af koksovsprodukter som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006.

Kapitel 2

Beregningsgrundlag og sats

§ 3. Beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag er selskabets eller det faste driftsstedes skattepligtige overskud opgjort før eventuel sambeskatning efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 og selskabsskattelovens afsnit III i indkomståret 2023. Er indkomståret 2023 kortere eller

¹ Som bilag til loven er medtaget Rådets forordning (EU) nr. 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser, EU-Tidende 2022, nr. L 261[I], side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af forordningen i lovens bilag er udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

UDKAST

længere end 12 måneder, omregnes beregningsgrundlaget efter 1. pkt., således at det kommer til at svare til beløbet i en 12 måneders periode. Beregningsgrundlaget for et indkomstår, der er kortere end 12 måneder, omregnes ikke efter 2. pkt., hvis skattepligten kun har bestået en del af den 12 måneders periode, der ellers ville have udgjort indkomståret, og selskabets eller det faste driftsstedes aktiviteter inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne i resten af perioden har været ejet af et selskab eller et fast driftssted, der er omfattet af § 2.

Stk. 2. Beregningsgrundlaget reduceres med selskabets eller det faste driftsstedes gennemsnitlige skattepligtige overskud før eventuel sambeskatning efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 og selskabsskattelovens afsnit III i de 4 første indkomstår påbegyndt den 1. januar 2018 eller senere med tillæg af 20 pct. Udgør de i 1. pkt. nævnte indkomstår en periode, der er kortere eller længere end 48 måneder, omregnes det samlede skattepligtige overskud i de 4 indkomstår til en periode på 48 måneder, før det gennemsnitlige skattepligtige overskud opgøres. Beregningsgrundlaget reduceres ikke, hvis det gennemsnitlige skattepligtige overskud opgjort efter 1. og 2. pkt. er negativt. Er indkomståret 2023 kortere end 12 måneder, og skal der efter stk. 1, 3. pkt., ikke ske en omregning af beregningsgrundlaget, så det svarer til beløbet i en 12 måneders periode, reduceres det gennemsnitlige overskud forholdsmæssigt, før beregningsgrundlaget reduceres efter 1. pkt.

§ 4. Det midlertidige solidaritetsbidrag svares med 33 pct. af det efter § 3 opgjorte beregningsgrundlag.

Kapitel 3

Ansættelse og opkrævning m.v.

§ 5. Skattelovgivningens almindelige regler om afgivelse af oplysninger til told- og skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2, skatteansættelse, klageadgang, kontrol og opkrævning m.v., herunder de tilknyttede straffebestemmelser, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til det midlertidige solidaritetsbidrag med de ændringer, der følger af denne lov.

§ 6. Det midlertidige solidaritetsbidrag svares med foreløbige beløb i to rater, som forfalder til betaling den 1. oktober 2023 og den 1. i den anden måned efter fristen for afgivelse af oplysninger efter skattekontrollovens § 2. Sidste rettidige betalingsdag er den 20. i forfaldsmåned.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de foreløbige beløb, der så vidt muligt skal svare til det midlertidige solidaritetsbidrag, der fastsættes

UDKAST

efter indkomstårets udløb. Ved fastsættelsen af 1. rate af det foreløbige midlertidige solidaritetsbidrag lægges selskabets eller det faste driftssteds oplysninger efter § 7 til grund, i det omfang told- og skatteforvaltningen finder oplysningerne tilstrækkeligt sandsynliggjort. 1. rate udgør halvdelen af det forventede midlertidige solidaritetsbidrag. 2. rate fastsættes på grundlag af oplysningerne, som er afgivet til told- og skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2, således at summen af 1. og 2. rate udgør det midlertidige solidaritetsbidrag. Hvis 2. rate beregnet på dette grundlag er større end 1. rate, betales et tillæg på 2 pct. af forskelsbeløbet mellem 1. og 2. rate. Er 2. rate mindre end 1. rate, tilkommer der den skattepligtige en godtgørelse på 2 pct. af forskelsbeløbet. Tillæg eller godtgørelse medregnes ikke ved indkomstopgørelsen.

Stk. 3. Må det efter told- og skatteforvaltningens skøn antages, at det foreløbigt beregnede midlertidige solidaritetsbidrag vil være væsentligt større end det endelige midlertidige solidaritetsbidrag, skal der efter selskabets eller det faste driftssteds begæring herom ske hel eller delvis tilbagebetaling af 1. rate af det foreløbigt beregnede bidrag.

Stk. 4. Er et beløb, som den skattepligtige efter stk. 1 skal indbetale til det offentlige, ikke betalt rettidigt, skal selskabets eller det faste driftssted betale en rente i henhold til opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2. Rentebeløbet tilfalder statskassen.

§ 7. Selskaber og faste driftssteder omfattet af § 2 skal til brug ved beregning og opkrævning af det foreløbige midlertidige solidaritetsbidrag give told- og skatteforvaltningen oplysning om det forventede beregningsgrundlag efter § 3. Told- og skatteforvaltningen udfærdiger skemaer, hvorpå oplysningerne gives senest den 1. juli 2023. Såfremt behørigt forskudsskema ikke foreligger inden den i 2. pkt. nævnte frist, fastlægges det forventede beregningsgrundlag skønsmæssigt.

§ 8. I det omfang det endeligt ansatte midlertidige solidaritetsbidrag afviger fra det beregnede foreløbige midlertidige solidaritetsbidrag, skal der ske en efterbetaling eller tilbagebetaling af dette beløb. Beløbet tillægges en årlig rente, der svarer til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et tillæg på 2 pct., beregnet fra forfaldsdagen for den 2. foreløbige rate, jf. § 6, stk. 1, indtil efterbetalingsbeløbet forfalder til betaling, eller indtil tilbagebetaling sker. Rentebeløbet medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Efterbetalingsbeløbet forfalder til betaling den 1. i den anden måned efter, at der er givet underretning om ansættelsen med betalingsfrist til

UDKAST

den 20. i forfaldsmåned. Reglerne i § 6, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Tilbagebetaling sker inden udgangen af den måned, der følger nærmest efter, at der er givet underretning om ansættelsen. Forinden udbetaling modregnes eventuelle skatterestancer med påløbne renter.

Kapitel 4 *Anvendelse af provenuet*

§ 9. Det midlertidige solidaritetsbidrag tilfalder staten.

Stk. 2. Staten anvender provenuet fra det midlertidige solidaritetsbidrag i overensstemmelse med reglerne i artikel 17 i Rådets forordning (EU) nr. 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser.

Kapitel 5 *Ikrafttræden*

§ 10. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Kapitel 6 *Ændringer i anden lovgivning*

§ 11. I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteskatteindvinding, jf. lovbekendtgørelse nr. 1886 af 1. oktober 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 4, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »den skat«: »efter eventuelt fradrag efter kulbrinteskattelovens § 27 D«

§ 12. I kulbrinteskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1820 af 16. september 2021, foretages følgende ændring:

1. Efter § 27 C indsættes:

»§ 27 D. Midlertidigt solidaritetsbidrag efter § 6 i lov om midlertidigt solidaritetsbidrag, der vedrører det skattepligtige overskud opgjort efter kapitel 2, kan fradrages i kulbrinteskatefter kapitel 3 A, der er pålignet i indkomståret 2023. Det midlertidige solidaritetsbidrag, der vedrører det skattepligtige overskud opgjort efter kapitel 2, er den del af det midlertidige solidaritetsbidrag, som skulle svares, hvis beregningsgrundlaget efter § 3 i lov

UDKAST

om midlertidigt solidaritetsbidrag var opgjort udelukkende på grundlag af selskabets skattepligtige overskud opgjort efter kapitel 2. Beløb fradraget efter 1. pkt. anses ved anvendelsen af § 20 E, stk. 3, for kulbrinteskate betalt i henhold til reglerne i kapitel 3 A.

Stk. 2. Der kan ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst efter kapitel 3 A for indkomståret 2023 uanset § 20 E, stk. 1, 2. pkt., bortses fra underskud fra tidligere indkomstår, i det omfang det er nødvendigt for at muliggøre fradrag efter stk. 1. Det beløb, der ses bort fra, overføres i stedet til senere indkomstår.«

Kapitel 7

Territorialbestemmelse

§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/1854

af 6. oktober 2022

om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 122, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der har været meget høje priser på elektricitetsmarkederne siden september 2021. Som anført i den endelige vurdering fra EU's Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/942 ⁽¹⁾, af udformningen af Unionens engrosmarked for elektricitet i april 2022 skyldes dette hovedsagelig den høje pris på den gas, der anvendes som input til produktion af elektricitet. Ofte er det nødvendigt med naturgasfyrede kraftværker for at dække efterspørgslen efter elektricitet, når den er på sit højeste niveau i løbet af dagen, eller når den elektricitet, der produceres ved hjælp af andre teknologier såsom atomkraft, vandkraft eller variable vedvarende energikilder, ikke er tilstrækkelig til at imødekomme efterspørgslen. Ruslands optrapning af sin angrebskrig mod Ukraine, som er en kontraherende part i energifællesskabstraktaten ⁽²⁾, siden februar 2022 har ført til et markant fald i gasforsyningen. Ruslands angrebskrig mod Ukraine har også skabt usikkerhed om forsyningen af andre råvarer såsom stenkul og råolie, der anvendes i produktionsanlæg. Det har medført betydelige yderligere stigninger og volatilitet i elpriserne.
- (2) Den seneste tids betydeligt mindre gasleveringer og øgede afbrydelser af gasforsyningen fra Rusland peger på en betydelig risiko for, at de russiske gasforsyninger i den nærmeste fremtid vil blive fuldstændig indstillet. For at øge Unionens energiforsyningsikkerhed vedtog Rådet forordning (EU) 2022/1369 ⁽³⁾, der indeholder bestemmelser om en frivillig reduktion af efterspørgslen efter naturgas med mindst 15 % fra den 1. august 2022 til den 31. marts 2023, og som giver Rådet mulighed for at erklære en EU-alarmsituation med hensyn til gasforsyningsikkerheden, hvilket udløser en obligatorisk EU-omfattende reduktion af efterspørgslen efter gas.
- (3) Sideløbende hermed har de usædvanligt høje temperaturer, der er blevet målt hen over sommeren 2022, øget efterspørgslen efter elektricitet til køling, hvilket har øget presset på elproduktionen, samtidig med at elproduktionen fra visse teknologier har ligget betydeligt under de historiske niveauer på grund af tekniske og vejrafhængige

UDKAST

omstændigheder. Dette skyldes hovedsagelig en usædvanlig tørke, som har ført til: i) en knaphed i elproduktionen på atomkraftværker i flere medlemsstater som følge af manglen på tilgængeligt kølevand; ii) lavere vandkraftproduktion og iii) lave vandstande i større floder, hvilket har haft en negativ indvirkning på transporten af råvarer, der anvendes som inputbrændsel til elproduktion. Denne situation uden fortilfælde betyder, at den mængde elektricitet, der produceres på naturgasfyrede kraftværker, konstant har været høj, hvilket har bidraget til ekstraordinært og unormalt høje engrospriser på elektricitet. På trods af den begrænsede produktionskapacitet i nogle medlemsstater har udvekslinger af elektricitet mellem medlemsstater bidraget til at undgå problemer med forsyningssikkerheden og mindske prisudsvingene på Unionens markeder og har dermed styrket de enkelte medlemsstaters modstandsdygtighed over for prishok.

- (4) Den voldsomme prisstigning på engrosmarkederne for elektricitet har ført til kraftige stigninger i detailpriserne på elektricitet, som forventes at vare frem til næste opvarmningssæson og gradvist påvirke de fleste forbrugerkontrakter. Den kraftige stigning i gaspriserne og den deraf følgende efterspørgsel efter alternative brændstoffer har også medført en stigning i priserne på andre råvarer, som f.eks. råolie og kul.
- (5) Alle medlemsstater er blevet negativt påvirket af den aktuelle energikrise, om end i forskelligt omfang. Den kraftige stigning i energipriserne bidrager i væsentligt omfang til den generelle inflation i euroområdet og bremser den økonomiske vækst i Unionen.
- (6) Der er derfor behov for en hurtig og koordineret indsats på EU-plan. Indførelsen af et nødindgreb vil gøre det muligt midlertidigt at afbøde risikoen for, at elpriserne og elomkostningerne for slutkunderne når endnu mindre holdbare niveauer, og at medlemsstaterne træffer ukoordinerede nationale foranstaltninger, der kan bringe forsyningssikkerheden på EU-plan i fare og pålægge erhvervslivet og forbrugerne i EU en yderligere byrde. I en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne er der behov for en koordineret indsats fra medlemsstaternes side i vinteren 2022-23 for at afbøde virkningerne af de høje energipriser og sikre, at den nuværende krise ikke fører til varig skade for forbrugerne og økonomien, samtidig med at de offentlige finansers holdbarhed opretholdes.
- (7) De nuværende afbrydelser af gasforsyningen, den begrænsede tilgængelighed for visse kraftværker og de deraf følgende indvirkninger på gas- og elpriserne udgør en alvorlig forsyningsvanskelighed med hensyn til gas- og elenergiprodukter som omhandlet i artikel 122, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Der er en alvorlig risiko for, at situationen kan forværres yderligere i vinteren 2022-23, hvis der forekommer flere afbrydelser af gasforsyningen, og en kold vinter øger efterspørgslen efter gas og elektricitet. En sådan forværring kan være med til at presse priserne på gas og andre energiråvarer op og som konsekvens have indvirkning på elpriserne.

- (8) Afbrydelsen af energimarkedet fra en af de vigtigste markedsaktørens side, hvilket kunstigt har reduceret gasforsyningen i forbindelse med Ruslands angrebskrig mod Ukraine, og den hybride krig, der derved gennemføres, har skabt en krisesituation, der kræver vedtagelse af en række presserende, midlertidige og ekstraordinære foranstaltninger af økonomisk art for at imødegå de uholdbare virkninger for forbrugere og virksomheder. Hvis der ikke gribes hurtigt ind, kan krisesituationen have alvorlige skadelige virkninger for inflationen, markedsoperatørernes likviditet og økonomien som helhed.
- (9) Der er behov for en fælles og velkoordineret indsats på EU-plan for at håndtere den kraftige stigning i elpriserne og deres indvirkning på husholdningerne og erhvervslivet. Ukoordinerede nationale foranstaltninger kan påvirke måden, det indre energimarked fungerer på, bringe forsyningssikkerheden i fare og føre til yderligere prisstigninger i de medlemsstater, der er hårdest ramt af krisen. Det er derfor afgørende at sikre integriteten af det indre marked for elektricitet for at bevare og styrke den nødvendige solidaritet mellem medlemsstaterne.
- (10) Nogle medlemsstater kan være mere udsatte for virkningerne af en afbrydelse af de russiske gasforsyninger og de deraf følgende prisstigninger, men ved at træffe passende foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen kan alle medlemsstater bidrage til at begrænse den økonomiske skade, som følger af en sådan afbrydelse. En reduktion af efterspørgslen efter elektricitet på nationalt plan kan have en positiv indvirkning på elpriserne i hele EU, da elmarkederne er koblet sammen, og besparelser i én medlemsstat således også kommer andre medlemsstater til gode.
- (11) Ukoordinerede lofter over markedsindtægter fra elektricitet fra producenter med lavere marginalomkostninger, som f.eks. vedvarende energi, atomkraft eller brunkul (inframarginale producenter), kan føre til væsentlige forvridninger mellem producenter i Unionen, da de konkurrerer i hele Unionen på et sammenkoblet elmarked. En forpligtelse til et fælles EU-dækkende loft over markedsindtægter for inframarginale producenter bør gøre det muligt at forhindre sådanne forvridninger. Desuden kan ikke alle medlemsstater støtte forbrugerne i samme omfang på grund af begrænsede finansielle ressourcer, mens nogle elproducenter fortsat har betydelige ekstraordinære indtægter. Solidariteten mellem medlemsstaterne bør gennem det EU-dækkende loft over markedsindtægter generere indtægter for medlemsstaterne til at finansiere foranstaltninger til støtte for elslutkunder, som f.eks. husholdninger, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og energiintensive industrier, samtidig med at prissignalerne på markederne i hele Unionen bevares, og den grænseoverskridende handel oprettholdes.
- (12) I betragtning af den ekstreme stigning i detailpriserne på gas og elektricitet er statslige og offentlige indgreb for at beskytte forbrugere af særlig betydning. Gasforsyningsknaphedens indvirkning på

elpriserne samt mulighederne for at finansiere støtteforanstaltninger over statsbudgettet varierer imidlertid fra medlemsstat til medlemsstat. Hvis kun nogle medlemsstater med tilstrækkelige ressourcer kan beskytte kunder og leverandører, vil det føre til alvorlige forvriddinger på det indre marked. En ensartet forpligtelse til at lade ekstraordinære indtægter komme forbrugerne til gode gør det muligt for alle medlemsstater at beskytte deres forbrugere. Den positive effekt på energipriserne vil have en positiv indvirkning på det sammenkoblede EU-energimarked og vil også bidrage til at dæmpe inflationen. Derfor bør foranstaltninger vedtaget i en medlemsstat på det indbyrdes forbundne EU-marked i en ånd af solidaritet også have en positiv virkning i andre medlemsstater.

- (13) I den aktuelle situation forekommer det hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger på EU-plan ved at indføre et solidaritetsbidrag fra EU-selskaber og faste driftssteder med aktiviteter i råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne for at afbøde de direkte økonomiske virkninger af de stærkt stigende energipriser for offentlige myndigheders budgetter, slutkunderne og virksomheder i hele Unionen. Et sådant solidaritetsbidrag bør være ekstraordinært og strengt midlertidigt.
- (14) Solidaritetsbidraget er et passende middel til at håndtere ekstraordinære overskud som følge af uforudsete omstændigheder. De pågældende overskud svarer ikke til nogen normal fortjeneste, som EU-selskaber og faste driftssteder med aktiviteter i råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne ville have opnået eller kunne have forventet at opnå under normale omstændigheder, hvis de uforudsigelige begivenheder på energimarkedene ikke havde fundet sted. Derfor udgør indførelsen af solidaritetsbidraget en fælles og koordineret foranstaltning, der i en ånd af solidaritet giver de nationale myndigheder yderligere midler til at yde finansiel støtte til husholdninger og virksomheder, der er hårdt ramt af de kraftigt stigende energipriser, samtidig med at der sikres lige vilkår i hele Unionen. Denne foranstaltning bør anvendes parallelt med de almindelige selskabsskatter, som hver medlemsstat opkræver af de pågældende virksomheder.
- (15) For at sikre sammenhæng på tværs af energipolitiske områder bør de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, fungere som en indbyrdes afhængig pakke, hvori de styrker hinanden. Alle medlemsstater bør være i stand til at støtte forbrugerne på en målrettet måde ved hjælp af de ekstraordinære indtægter som følge af loftet over markedsindtægter, ved at reducere efterspørgslen efter elektricitet, hvilket bidrager til at sænke energipriserne, og ved hjælp af midler fra et solidaritetsbidrag, der pålægges EU-selskaber og faste driftssteder med aktiviteter i råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne. Samtidig bør en lavere efterspørgsel have en positiv virkning med hensyn til at mindske risiciene for forsynings-sikkerheden, jf. målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 ⁽⁴⁾.

UDKAST

- (16) Medlemsstaterne bør derfor bestræbe sig på at reducere det samlede bruttoelforbrug hos alle forbrugere, også dem, der endnu ikke har intelligente målersystemer eller anordninger, der gør det muligt for dem at overvåge deres forbrug på bestemte tidspunkter af dagen.
- (17) For at bevare brændstoflagre til elproduktion og specifikt fokusere på timerne med den højeste pris på eller det største forbrug af elektricitet, når gasfyret elproduktion har særlig indvirkning på marginalprisen, bør hver medlemsstat reducere sit bruttoelforbrug i identificerede spidsbelastningstimer.
- (18) Med udgangspunkt i den typiske elforbrugsprofil i spidsbelastningstimer vil et bindende mål for reduktion af efterspørgslen på 5 % i spidsbelastningstimer sikre, at medlemsstaterne specifikt retter sig mod de forbrugere, der kan give fleksibilitet gennem tilbud om reduktion af efterspørgslen på timebasis, herunder gennem uafhængige aggregatorer. Derfor bør en aktiv reduktion af efterspørgslen efter elektricitet på mindst 5 % i udvalgte timer bidrage til et lavere brændstofforbrug og en mere gnidningsløs fordeling af efterspørgslen over flere timer, hvilket påvirker markedspriserne pr. time.
- (19) Medlemsstaterne bør have mulighed for at vælge de foranstaltninger, som målene for reduktion af efterspørgslen bedst kan nås med, så de kan afspejle særlige nationale forhold. Når medlemsstaterne udarbejder foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen efter elektricitet, bør de sikre, at foranstaltningerne udformes på en sådan måde, at de ikke underminerer Unionens elektrificeringsmål som fastsat i Kommissionens meddelelse af 8. juli 2020 med titlen »Styrkelse af en klimaneutral økonomi: En EU-strategi for integration af energisystemet«. Elektrificering er afgørende for at mindske Unionens afhængighed af fossile brændstoffer og sikre Den Europæiske Unions langsigtede strategiske autonomi, da det vil begrænse omfanget af den nuværende energikrise og forebygge fremtidige energikriser. Foranstaltninger til reduktion af bruttoelforbruget kan omfatte nationale oplysningskampagner, offentliggørelse af målrettede oplysninger om den forventede situation i elsystemet, reguleringsmæssige foranstaltninger, der begrænser ikkevæsentligt energiforbrug, og målrettede incitamentter til at reducere elforbruget.
- (20) Når medlemsstaterne udvælger hensigtsmæssige foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen i spidsbelastningstimer, bør de navnlig overveje markedsbaserede foranstaltninger såsom auktioner eller udbudsordninger, hvorved de kan tilskynde til en reduktion af forbruget på en økonomisk effektiv måde. For at sikre effektivitet og en hurtig gennemførelse kan medlemsstaterne benytte eksisterende initiativer og udvide eksisterende ordninger for at skabe et fleksibelt elforbrug. De foranstaltninger, der træffes på nationalt plan, kan også omfatte finansielle incitamentter eller kompensation til de berørte markedsdeltagere, hvis der opnås en

UDKAST

mærkbar reduktion af efterspørgslen ud over det forventede normale forbrug.

- (21) For at bistå og vejlede de medlemsstater, der leverer den nødvendige reduktion af efterspørgslen som fastsat i denne forordning, bør Kommissionen lette udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne.
- (22) I betragtning af den ekstraordinære og pludselige kraftige stigning i elpriserne og den overhængende risiko for yderligere stigninger er medlemsstaterne nødt til omgående at træffe de fornødne foranstaltninger for at opnå reduktioner i bruttoelforbruget og således muliggøre hurtige prisfald og minimere anvendelsen af fossile brændstoffer.
- (23) På day-ahead-engrosmarkedet reguleres de billigste kraftværker først, men den pris, alle markedsdeltagere opnår, fastsættes af det sidste kraftværk, der er behov for for at dække efterspørgslen, som er det kraftværk, der har de højeste marginalomkostninger, når markedet er i ligevægt. Den seneste tids kraftige prisstigning på gas og stenkul har resulteret i en ekstraordinær og varig stigning i de priser, som gas- og kulfyrede kraftværker byder på day-ahead-engrosmarkedet. Dette har igen ført til usædvanligt høje priser på day-ahead-markedet i hele Unionen, eftersom det ofte er disse kraftværker med de højeste marginalomkostninger, der er behov for for at imødekomme efterspørgslen efter elektricitet.
- (24) I betragtning af den rolle, som prisen på day-ahead-markedet spiller som reference for prisen på andre engrosmarkeder for elektricitet, og det forhold, at alle markedsdeltagere opnår ligevægtsprisen, har teknologier med betydeligt lavere marginalomkostninger siden Ruslands militære aggression mod Ukraine i februar 2022 konsekvent givet høje indtægter, der ligger et godt stykke over det ved investeringsbeslutningen forventede niveau.
- (25) I en situation, hvor forbrugerne er udsat for ekstremt høje priser, som også skader Unionens økonomi, er det nødvendigt midlertidigt at begrænse de ekstraordinære markedsindtægter for producenter med lavere marginalomkostninger ved hjælp af loftet over markedsindtægter fra salg af elektricitet i Unionen.
- (26) For at undgå omgåelse af anvendelsen af loftet over markedsindtægter bør medlemsstaterne indføre effektive foranstaltninger til at sikre, at loftet over markedsindtægter anvendes effektivt i situationer, hvor producenterne indgår i en koncern.
- (27) Det niveau, som loftet over markedsindtægter fastsættes på, bør ikke bringe de producenter, som det finder anvendelse på, herunder producenter af vedvarende energi, i fare for ikke at få dækket deres investerings- og driftsomkostninger og bør opretholde og tilskynde til fremtidige investeringer i den kapacitet, der er nødvendig for et dekarboniseret og pålideligt elsystem. Loftet over markedsindtægter, der er et ensartet loft i hele Unionen, er bedst egnet til at bevare et velfungerende indre marked for elektricitet, da det

UDKAST

opretholder den prisbaserede konkurrence mellem elektricitetsproducenter baseret på forskellige teknologier, navnlig for vedvarende energikilder.

- (28) Selv om lejlighedsvis og kortvarige prisstigninger kan betragtes som en normal tendens på et elmarked og kan være nyttige for nogle investorer til at genvinde deres produktionsinvestering, adskiller den ekstreme og vedvarende prisstigning siden februar 2022 sig markant fra en normal markedssituation med lejlighedsvis spidslastpriser. Loftet over markedsindtægter bør derfor ikke ligge under markedsdeltagernes rimelige forventninger til det gennemsnitlige niveau for elpriserne i de timer, hvor efterspørgslen efter elektricitet var på sit højeste før Ruslands angrebskrig mod Ukraine. Før februar 2022 lå de gennemsnitlige spidslastpriser på engrosmarkedet for elektricitet betydeligt under 180 EUR pr. MWh i hele EU og forventedes konsekvent at ligge under det niveau i de seneste årtier trods forskelle i elpriserne mellem regionerne i Unionen. Eftersom markedsdeltagernes oprindelige investeringsbeslutning blev truffet på grundlag af en forventning om, at priserne i gennemsnit ville være lavere end dette niveau i spidsbelastningstimer, er loftet over markedsindtægter på 180 EUR pr. MWh et niveau, der ligger et godt stykke over de oprindelige markedsforventninger. Når der efterlades en margen på den pris, som investorerne med rimelighed kunne have forventet, er det nødvendigt at sikre, at loftet over markedsindtægter ikke modvirker den oprindelige vurdering af investeringernes rentabilitet.
- (29) Desuden er loftet over markedsindtægter på 180 EUR pr. MWh konsekvent højere, inklusive en rimelig margen, end de nuværende normaliserede energiomkostninger (LCOE) for relevante produktionsteknologier, hvilket gør det muligt for de producenter, som det finder anvendelse på, at dække deres investeringer og driftsomkostninger. I betragtning af at loftet over markedsindtægter efterlader en betydelig margen mellem den rimelige LCOE og loftet over markedsindtægter, kan det derfor ikke forventes at hæmme investeringen i ny inframarginal kapacitet.
- (30) Loftet over markedsindtægter bør lægges over markedsindtægter frem for samlede produktionsindtægter (herunder eventuelle andre indtægter fra feed-in-præmier) for at undgå, at et projekts oprindelige forventede rentabilitet påvirkes i væsentlig grad. Uanset under hvilken kontraktform handelen med elektricitet finder sted, bør loftet over markedsindtægter kun gælde for realiserede markedsindtægter. Dette er nødvendigt for at undgå at skade producenter, som rent faktisk ikke drager fordel af de nuværende høje elpriser, fordi de har sikret deres indtægter mod udsving på engrosmarkedet for elektricitet. I det omfang eksisterende eller fremtidige kontraktlige forpligtelser, f.eks. VE-elkøbsaftaler og andre typer elkøbsaftaler eller risikoafdækning gennem forwardkontrakter, fører til markedsindtægter fra elproduktion op til loftet over markedsindtægter, bør sådanne indtægter forblive uberørt ved denne forordning. Foranstaltningen vedrørende indførelse af loftet

UDKAST

over markedsindtægter bør derfor ikke afholde markedsdeltagerne fra at indgå sådanne kontraktlige forpligtelser.

- (31) Selv om det kan være mere effektivt at anvende loftet over markedsindtægter på det tidspunkt, hvor transaktionerne afvikles, er det måske ikke altid muligt, f.eks. på grund af forskelle i den måde, hvorpå engrosmarkederne for elektricitet er organiseret i medlemsstaterne og på tværs af forskellige tidsrammer. For at tage hensyn til særlige nationale forhold og lette anvendelsen af loftet over markedsindtægter på nationalt plan bør medlemsstaterne kunne beslutte, om de vil anvende loftet, enten når udvekslingen af elektricitet afvikles eller senere. Medlemsstaterne bør også fortsat frit kunne beslutte at forfinansiere støtteforanstaltninger for elslutkunder og opkræve markedsindtægterne på et senere tidspunkt. Kommissionen bør give medlemsstaterne vejledning i gennemførelsen af denne foranstaltning.
- (32) Loftet over markedsindtægter bør gælde for teknologier med marginalomkostninger, der er lavere end loftet over markedsindtægter, f.eks. vind- eller solenergi, atomkraft eller brunkul.
- (33) Loftet over markedsindtægter bør ikke gælde for teknologier med høje marginalomkostninger i forbindelse med prisen på det inputbrændsel, der er nødvendigt for at producere elektricitet, som f.eks. gas- og stenkulfyrede kraftværker, da deres driftsomkostninger ville ligge betydeligt over loftet over markedsindtægter, og anvendelsen heraf ville bringe deres økonomiske levedygtighed i fare. For at bevare incitamenterne til et samlet fald i gasforbruget bør loftet over markedsindtægter heller ikke gælde for teknologier, der konkurrerer direkte med gasfyrede kraftværker om at tilbyde fleksibilitet til elsystemet, og som byder på elmarkedet ud fra deres offeromkostninger, som f.eks. fleksibelt elforbrug og lagring af elektricitet.
- (34) Loftet over markedsindtægter bør ikke gælde for teknologier, der anvender brændsel, der er alternativer til naturgas, som f.eks. biometan, for ikke at bringe omdannelsen af eksisterende gasfyrede kraftværker, der er i overensstemmelse med REPowerEU-målene, jf. navnlig Kommissionens meddelelse af 18. maj 2022 om REPowerEU-plan («REPowerEU-planen»), i fare.
- (35) For at bevare incitamenterne til at udvikle innovative teknologier bør loftet over markedsindtægter ikke gælde for demonstrationsprojekter.
- (36) I nogle medlemsstater er der allerede fastsat et loft for visse producenters indtægter ved hjælp af statslige og offentlige foranstaltninger, som f.eks. feed-in-tariffer og tovejsdifferencekontrakter. Disse producenter drager ikke fordel af øgede indtægter som følge af den seneste tids stigning i elpriserne. Derfor bør eksisterende producenter, der er omfattet af denne type statslig foranstaltning, som ikke blev vedtaget som reaktion på den aktuelle energikrise, ikke være omfattet af anvendelsen af loftet over markedsindtægter. På samme måde bør loftet over markedsindtægter ikke gælde

UDKAST

for producenter, hvis markedsindtægter er underlagt andre reguleringsmæssige foranstaltninger truffet af offentlige myndigheder, hvorefter indtægterne overføres direkte til forbrugerne.

- (37) For at sikre en effektiv håndhævelse af loftet over markedsindtægter bør producenter, mellemmand og relevante markedsdeltagere levere de nødvendige data til medlemsstaternes kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, til systemoperatørerne og de udpegede elektricitetsmarkedsoperatører. I betragtning af det store antal individuelle transaktioner, for hvilke medlemsstaternes kompetente myndigheder skal sikre håndhævelsen af loftet over markedsindtægter, bør de pågældende myndigheder have mulighed for at anvende rimelige skøn til beregning af loftet over markedsindtægter.
- (38) For at håndtere situationer, hvor anvendelsen af loftet over markedsindtægter kan påvirke markedsdeltagernes incitament til at levere balanceringsenergi eller belastningsomfordeling og modkøb, bør medlemsstaterne kunne beslutte ikke at anvende loftet over markedsindtægter fra salget af elektricitet på balanceringsenergimarkedet og fra den økonomiske kompensation for belastningsomfordeling og modkøb.
- (39) For at tage højde for forsyningssikkerhedsproblemer bør medlemsstaterne have mulighed for at fastsætte loftet over markedsindtægter på en måde, der giver elproducenterne mulighed for at tilbageholde 10 % af de ekstraordinære indtægter over loftet over markedsindtægter.
- (40) Da produktionsmikset og omkostningsstrukturen for produktionsanlæg er meget forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, bør medlemsstaterne have mulighed for at opretholde eller indføre nationale kriseforanstaltninger på særlige betingelser.
- (41) Navnlig bør medlemsstaterne fortsat have mulighed for yderligere at begrænse indtægterne for de producenter, der er omfattet af loftet over markedsindtægter, og for at fastsætte et specifikt loft over markedsindtægter fra salg af elektricitet, der produceres fra stenkul, hvis pris kan være betydeligt lavere end prisen på marginale teknologier i nogle medlemsstater. For at sikre retssikkerheden bør medlemsstaterne også have mulighed for at opretholde eller indføre nationale kriseforanstaltninger, som begrænser markedsindtægterne for andre producenter end dem, der er omfattet af det EU-dækkende loft over markedsindtægter.
- (42) For at sikre forsyningssikkerheden bør medlemsstaterne kunne fastsætte et højere loft over markedsindtægter for producenter, der ellers ville være underlagt det EU-dækkende loft over markedsindtægter, når deres investerings- og driftsomkostninger er højere end det EU-dækkende loft over markedsindtægter.
- (43) De øgede handelsstrømme på tværs af budområder som følge af store kriserelaterede prisforskelle mellem sådanne områder har

ført til en markant stigning i flaskehalsindtægterne i nogle medlemsstater. Flaskehalsindtægter bør fortsat tildeles med henblik på at opfylde de prioriterede mål, der er fastsat i artikel 19, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 ⁽⁵⁾. Medlemsstaterne bør dog undtagelsesvis i behørigt begrundede tilfælde og under deres regulerende myndigheders kontrol have mulighed for at fordele de resterende ekstraordinære indtægter direkte til elslutkunderne i stedet for udelukkende at anvende dem til de formål, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning.

- (44) Eftersom ikke alle medlemsstater kan støtte deres slutkunder i samme omfang ved hjælp af loftet over markedsindtægter på grund af omstændigheder, der vedrører deres afhængighed af import af elektricitet fra andre lande, er det nødvendigt, at medlemsstater med nettoimport af elektricitet svarende til eller over 100 % har adgang til aftaler om at dele ekstraordinære indtægter med den vigtigste eksportmedlemsstat i en ånd af solidaritet. Der tilskyndes navnlig også til sådanne solidaritetsaftaler for at tage hensyn til ubalancerede handelsforbindelser.
- (45) Handelspraksis og de lovgivningsmæssige rammer i elsektoren adskiller sig markant fra sektoren for fossile brændstoffer. Da loftet over markedsindtægter har til formål at efterligne det markedsresultat, som producenterne kunne have forventet, hvis de globale forsyningskæder havde fungeret normalt uden gasforsyningsafbrydelser siden februar 2022, er det nødvendigt, at foranstaltningen vedrørende elproducenter finder anvendelse på indtægter fra elproduktion. Da det midlertidige solidaritetsbidrag er rettet mod rentabiliteten for EU-selskaber og faste driftssteder med aktiviteter i råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne, og hvis indtægter er steget betydeligt i forhold til tidligere år, er det nødvendigt, at det finder anvendelse på deres overskud.
- (46) Medlemsstaterne bør sørge for, at de ekstraordinære indtægter fra anvendelsen af loftet over markedsindtægter på elområdet går til elslutkunderne for at afbøde virkningerne af usædvanligt høje elpriser. De ekstraordinære indtægter bør målrettes mod kunder, herunder både husholdninger og virksomheder, der er særlig hårdt ramt af høje elpriser. Uden de foreslåede foranstaltninger er der risiko for, at kun mere velstående medlemsstater har ressourcer til at beskytte sine forbrugere, hvilket kan føre til alvorlige forvriddninger af det indre marked.
- (47) Indtægterne fra loftet bør hjælpe medlemsstaterne med at finansiere foranstaltninger såsom indkomstoverførsler, rabatter på regninger, kompensation til leverandører for at levere til priser, der er lavere end omkostningerne, samt investeringer, der vil føre til en strukturel reduktion af forbruget, navnlig af elektricitet produceret fra fossile brændstofkilder. Når der ydes støtte til andre kunder end husholdninger, bør disse andre kunder arbejde hen imod investeringer i dekarboniseringsteknologier, herunder vedvarende energi, f.eks. gennem elkøbsaftaler eller direkte investeringer i

produktion af vedvarende energi, eller hen imod investeringer i energieffektivitet.

- (48) Offentlige indgreb i fastsættelsen af prisen for levering af elektricitet udgør i princippet en markedsforvridende foranstaltning. Et sådant indgreb kan derfor kun gennemføres som en offentlig serviceforpligtelse og bør være underlagt særlige betingelser. I øjeblikket er det i henhold til direktiv (EU) 2019/944 muligt at regulere priser for husholdninger og mikrovirksomheder, og det er også muligt, herunder til et niveau, der er lavere end omkostningerne, for energifattige og sårbare kunder. I lyset af den nuværende ekstraordinære stigning i elpriserne bør den værktøjskasse med tilgængelige foranstaltninger, som medlemsstaterne har til rådighed for at støtte forbrugerne, dog forlænges midlertidigt ved at give mulighed for at udvide de regulerede priser til at omfatte SMV'er og ved at tillade regulerede priser, der er lavere end omkostningerne. En sådan forlængelse kan finansieres ved hjælp af loftet over markedsindtægter.
- (49) Det er vigtigt, at leverandører ikke forskelsbehandles eller pålægges urimelige omkostninger som følge af regulerede detailpriser, der er lavere end omkostningerne. Leverandørerne bør derfor kompenseres rimeligt for de omkostninger, de pådrager sig i forbindelse med levering til regulerede priser, uden at dette berører anvendelsen af statsstøttereglerne. De omkostninger, der er forbundet med regulerede priser, der er lavere end omkostningerne, bør finansieres ved hjælp af loftet over markedsindtægter. For at undgå, at sådanne foranstaltninger øger efterspørgslen efter elektricitet, samtidig med at de stadig opfylder forbrugernes energibehov, bør regulerede priser, der er lavere end omkostningerne, kun dække en begrænset mængde forbrug. Ordninger vedrørende forsyningspligtige leverandører og medlemsstaternes valg af forsyningspligtig leverandør bør ikke berøres af denne forordning.
- (50) EU-selskaber og faste driftssteder, der genererer mindst 75 % af deres omsætning med aktiviteter i råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne, har uden i væsentlig grad at ændre deres omkostningsstruktur eller øge deres investeringer oplevet en stigning i deres overskud på grund af de pludselige og uforudsigelige omstændigheder i forbindelse med Ruslands angrebskrig mod Ukraine, reduceret energiforsyning og stigende efterspørgsel som følge af rekordhøje temperaturer.
- (51) Det midlertidige solidaritetsbidrag bør fungere som en omfordelingsforanstaltning til sikring af, at de pågældende virksomheder, som har opnået ekstraordinære overskud som følge af de uventede omstændigheder, bidrager forholdsmæssigt til at afhjælpe energikrisen på det indre marked.
- (52) Grundlaget for beregningen af det midlertidige solidaritetsbidrag er det skattepligtige overskud i de selskaber og faste driftssteder, der er skattemæssigt hjemmehørende i Unionen, i råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne som fastsat i bilaterale aftaler

UDKAST

eller medlemsstaternes nationale skattelove for det regnskabsår, der begynder den 1. januar 2022 eller derefter og/eller den 1. januar 2023 og i hele deres respektive varighed. Medlemsstater, der kun beskatter udloddet selskabsoverskud, bør anvende det midlertidige solidaritetsbidrag på det beregnede overskud uanset udlodningen. Regnskabsåret fastsættes under henvisning til reglerne i medlemsstaternes nationale ret.

- (53) Kun overskud i 2022 og/eller 2023, som overstiger en stigning på 20 % i det gennemsnitlige skattepligtige overskud i de fire regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller derefter, bør være omfattet af solidaritetsbidraget.
- (54) Med denne tilgang kan det sikres, at en del af fortjenstmargenen, som ikke skyldes den uforudsigelige udvikling på energimarkederne efter Ruslands angrebskrig mod Ukraine, kan anvendes af de berørte EU-selskaber og faste driftssteder til fremtidige investeringer eller til at sikre deres finansielle stabilitet under den aktuelle energikrise, herunder også for så vidt angår den energiintensive industri. Med denne tilgang til fastlæggelse af beregningsgrundlaget kan det sikres, at solidaritetsbidraget i forskellige medlemsstater er forholdsmæssigt. Samtidig bør fastsættelsen af en minimumssats sikre, at solidaritetsbidraget er både retfærdigt og forholdsmæssigt. Medlemsstaterne bør fortsat frit kunne anvende en sats, der er højere end 33 % for så vidt angår deres solidaritetsbidrag. Dette bør gøre det muligt for medlemsstaterne at fastsætte den foretrukne sats, som de finder acceptabel og passende efter deres nationale retssystemer.
- (55) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre fuld anvendelse af det solidaritetsbidrag, der er fastsat ved denne forordning, og bør sørge for de nødvendige tilpasninger i national ret, navnlig for at sikre rettidig opkrævning af solidaritetsbidraget, herunder på grundlag af nettoindtægter, hvori solidaritetsbidraget kan modregnes, tage højde for, om solidaritetsbidraget er fradragsberettiget, eller tage hensyn til behandlingen af tab i tidligere regnskabsår, til en konsekvent behandling af afkortede regnskabsår for virksomheder, der er stiftet i 2022 og/eller 2023, eller til omstrukturering eller fusion af virksomheder med henblik på beregning af solidaritetsbidraget.
- (56) Solidaritetsbidraget bør anvendes til i) finansielle støtteforanstaltninger for energislutkunder, og navnlig sårbare husholdninger, for at afbøde virkningerne af de høje energipriser, ii) finansielle støtteforanstaltninger, der skal bidrage til at reducere energiforbruget, iii) finansielle støtteforanstaltninger til støtte for virksomheder i energiintensive industrier og iv) finansielle støtteforanstaltninger til videreudvikling af Unionens energiuafhængighed. Medlemsstaterne bør også kunne afsætte en del af midlerne fra det midlertidige solidaritetsbidrag til fælles finansiering. De pågældende foranstaltninger forudsætter betydelig fleksibilitet for at tage højde for medlemsstaternes budgetprocesser.

- (57)Anvendelsen af overskud til disse formål afspejler solidaritetsbidragets ekstraordinære og midlertidige karakter som en foranstaltning, der skal mindske og afbøde de skadelige virkninger af energikrisen for husholdninger og virksomheder i hele Unionen med det formål at beskytte det indre marked og forebygge risikoen for yderligere fragmentering. De kraftigt stigende energipriser påvirker alle medlemsstater. På grund af forskelle i energimikset påvirkes medlemsstaterne imidlertid ikke på samme måde, og de har ikke alle det samme finanspolitiske råderum til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at beskytte sårbare husholdninger og virksomheder. Uden en EU-foranstaltning såsom et solidaritetsbidrag er der stor risiko for forstyrrelser på og yderligere fragmentering af det indre marked, hvilket vil være til skade for alle medlemsstater, da energimarkederne og værdikæderne er integrerede. Bekæmpelse af energifattigdom og håndtering af energikrisens sociale konsekvenser, navnlig for at beskytte arbejdstagere i udsatte industrier, er også et spørgsmål om solidaritet mellem medlemsstaterne. For at maksimere virkningen bør indtægterne fra solidaritetsbidraget anvendes på en koordineret måde og/eller via EU-finansieringsinstrumenter i en ånd af solidaritet.
- (58)Medlemsstaterne bør navnlig målrette finansielle støtteforanstaltninger mod de mest sårbare husholdninger og virksomheder, som er hårdest ramt af de kraftigt stigende energipriser. Det vil bevare prisincitamentet til at reducere energiefterspørgslen og spare energi. Desuden vil en målretning mod de mest sårbare og likviditetspressede husholdninger have en positiv indvirkning på det samlede forbrug ved at forhindre overdreven fortrængning af udgifter til andre produkter end energi i betragtning af den høje forbrugstilbøjelighed i denne gruppe af husholdninger. Desuden bør indtægterne fra solidaritetsbidraget anvendes til at fremme en reduktion af energiforbruget. I denne henseende bør sådanne indtægter anvendes til f.eks. auktioner eller udbudsordninger til reduktion af efterspørgslen, sænkelse af energislutkunders omkostninger i forbindelse med energikøb for bestemte energiforbrugsmængder eller fremme af energislutkunders — både sårbare husholdningers og virksomheders — investeringer i vedvarende energi, energieffektivitet eller andre dekarboniseringsteknologier. Indtægterne fra solidaritetsbidraget bør også anvendes til finansiell støtte til virksomheder i energiintensive industrier og i regioner, der er afhængige af disse industrier. Omkostningerne i energiintensive industrier, f.eks. gødningsindustrien, er skyhøje som følge af den kraftige udvikling i energipriserne. Finansielle støtteforanstaltninger skal gøres betingede af investeringer i vedvarende energi, energieffektivitet eller andre dekarboniseringsteknologier. Ydermere bør foranstaltninger, der bidrager til at gøre Unionen mere uafhængig på energiområdet, støttes med investeringer i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i Kommissionens meddelelse af 8. marts 2022 om REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til overkommelige

UDKAST

priser («den fælles europæisk REPowerEU-indsats») og i REPowerEU-planen, navnlig for projekter, der har et grænseoverskridende aspekt.

- (59) Medlemsstaterne kan også beslutte at afsætte en del af indtægterne fra solidaritetsbidraget til den fælles finansiering af foranstaltninger, der har til formål at mindske de skadelige virkninger af energikrisen, herunder støtte til beskyttelse af beskæftigelsen og omskoling og opkvalificering af arbejdsstyrken, eller til at fremme investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi, herunder gennem grænseoverskridende projekter. Det fælles finansieringsaspekt dækker både projektbaseret deling af omkostninger mellem medlemsstater og medlemsstaternes frivillige kanalisering af midler via et EU-instrument til EU-budgettet i en ånd af solidaritet.
- (60) Regelmæssig og effektiv overvågning og rapportering til Kommissionen er afgørende for vurderingen af medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at nå målene for reduktion af efterspørgslen, gennemførelsen af loftet over markedsindtægter, anvendelsen af ekstraordinære indtægter og brugen af regulerede priser.
- (61) Medlemsstaterne bør rapportere til Kommissionen om anvendelsen af solidaritetsbidraget på deres respektive områder samt om eventuelle ændringer, de foretager i deres nationale retlige rammer med henblik herpå, herunder supplerende lovgivning, der kan være nødvendig for at sikre en konsekvent national gennemførelse af solidaritetsbidraget.
- (62) Medlemsstaterne bør også rapportere om anvendelsen af indtægterne fra solidaritetsbidraget. Dette skal navnlig sikre, at medlemsstaterne anvender indtægterne i overensstemmelse med denne forordning.
- (63) Medlemsstaterne bør anvende det solidaritetsbidrag, der er fastsat ved denne forordning, på deres respektive områder, medmindre de har vedtaget tilsvarende nationale foranstaltninger. Formålet med den nationale foranstaltning bør anses for at svare til det overordnede mål for det solidaritetsbidrag, der er fastsat ved denne forordning, når det består i at bidrage til rimelige energipriser. En national foranstaltning bør anses for at være underlagt tilsvarende regler som solidaritetsbidraget, hvis den omfatter aktiviteter inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne, fastlægger et grundlag, fastsætter en sats og sikrer, at indtægterne fra den nationale foranstaltning anvendes til formål svarende til formålene med solidaritetsbidraget.
- (64) Solidaritetsbidraget og Unionens retlige ramme for det bør have midlertidig karakter for at imødegå den ekstraordinære nødsituation, der er opstået i Unionen med hensyn til de kraftigt stigende energipriser. Solidaritetsbidraget bør finde anvendelse på ekstraordinære overskud, der genereres i 2022 og/eller 2023, for at imødegå og afbøde de skadelige virkninger af den aktuelle energikrise for husholdninger og virksomheder. Anvendelsen af solidaritetsbidraget for hele regnskabsåret bør gøre det muligt i den relevante

UDKAST

periode at anvende ekstraordinære overskud i offentlighedens interesse til at afbøde konsekvenserne af energikrisen, samtidig med at de berørte virksomheder får en passende del af fortjenesten.

- (65) Solidaritetsbidraget bør kun finde anvendelse for regnskabsåret 2022 og/eller 2023. Senest den 15. oktober 2023 og senest den 15. oktober 2024, når de nationale myndigheder har overblik over opkrævningen af solidaritetsbidraget, bør Kommissionen evaluere situationen og forelægge Rådet en rapport.
- (66) Skulle en medlemsstat have vanskeligheder med anvendelsen af denne forordning og navnlig med det midlertidige solidaritetsbidrag, bør den, hvor det er relevant, høre Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).
- (67) På grund af deres strukturelle sociale og økonomiske situation samt deres fysiske karakteristika kan regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF ikke tilsluttes Unionens elmarkeder. De bør derfor ikke forpligtes til at anvende bestemmelserne om reduktion af bruttoelforbrug i spidsbelastningstimerne og loftet over markedsindtægter. Derudover bør medlemsstaterne have mulighed for at udelukke anvendelsen af disse bestemmelser på elektricitet, der produceres i små isolerede systemer eller små forbundne systemer som defineret i direktiv (EU) 2019/944. Cypern og Malta anvender på grund af deres særlige karakteristika ikke gældende EU-ret vedrørende energimarkedet fuldt ud. Cypern er fuldstændig isoleret fra de transeuropæiske energimarkeder, mens Malta kun har begrænset tilslutning til dem. Eftersom en differentieret tilgang for disse medlemsstater kun har begrænset virkning for det indre energimarked, bør Cypern og Malta på frivillig basis kunne anvende bestemmelserne om reduktion af deres bruttoelforbrug i spidsbelastningstimerne og loftet over markedsindtægter. Derudover bør Cypern, hvis det beslutter at anvende bestemmelserne om loftet over markedsindtægter, og for at sikre landets elsystems stabilitet, ikke være forpligtet til at anvende loftet over markedsindtægter på elektricitet produceret fra råolieprodukter.
- (68) De underliggende gasprisers volatilitet skaber vanskeligheder for de energiselskaber, der er aktive på terminsmarkederne for elektricitet, navnlig med hensyn til adgangen til passende sikkerhed. Kommissionen er i samarbejde med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed i færd med at vurdere spørgsmål vedrørende egnethed af sikkerhed og marginer og mulige måder at begrænse overdreven daglig volatilitet på.
- (69) Der er desuden sammenhæng mellem de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, og Kommissionens supplerende og igangværende arbejde vedrørende markedsudformningen på længere sigt som bebudet i dens meddelelse af 18. maj 2022 om ind-

UDKAST

greb på energimarkedet på kort sigt og forbedringer af elmarkedets udformning på længere sigt, der blev offentliggjort sammen med REPowerEU-planen.

(70) I betragtning af energikrisens omfang, dens sociale, økonomiske og finansielle konsekvenser og behovet for at handle så hurtigt som muligt bør denne forordning hurtigst muligt træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(71) I betragtning af den ekstraordinære karakter af de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, og behovet for navnlig at anvende dem i vinteren 2022-23, bør denne forordning finde anvendelse indtil den 31. december 2023.

(72) Målene for denne forordning, nemlig at indføre et nødindgreb for at afbøde virkningerne af høje energipriser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Genstand og definitioner

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Ved denne forordning indføres der et nødindgreb for at afbøde virkningerne af høje energipriser ved hjælp af ekstraordinære, målrettede og tidsbegrænsede foranstaltninger. Disse foranstaltninger har til formål at reducere elforbruget, indføre et loft over de markedsindtægter, som visse producenter modtager fra produktionen af elektricitet, og omfordele dem til elslutkunderne på en målrettet måde, give medlemsstaterne mulighed for at anvende foranstaltninger i form af offentlige indgreb i prisfastsættelsen for elektricitetsforsyning til husholdninger og SMV'er og fastsætte regler for et obligatorisk midlertidigt solidaritetsbidrag fra EU-selskaber og faste driftssteder, der har aktiviteter inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne, for at disse kan bidrage til overkommelige energipriser for husholdninger og virksomheder.

Artikel 2

Definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning finder de definitioner, der er fastsat i artikel 2 i forordning (EU) 2019/943 og i artikel 2 i direktiv (EU) 2019/944, anvendelse. Desuden forstås ved:

UDKAST

- 1) »små og mellemstore virksomheder« eller »SMV'er«: virksomheder som defineret i artikel 2 i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽⁶⁾
- 2) »bruttoelforbrug«: den samlede elektricitetsforsyning til elforbrugende aktiviteter på en medlemsstats område
- 3) »referenceperiode«: perioden fra den 1. november til den 31. marts i de fem på hinanden følgende år forud for datoen for denne forordnings ikrafttræden, begyndende med perioden fra den 1. november 2017 til den 31. marts 2018
- 4) »spidsbelastningstimer«: de enkelte timer på dagen, hvor engrospriserne for day-ahead-elektricitet ifølge transmissionssystemoperatørernes og, hvor det er relevant, udpegede elektricitetsmarkedsoperatørers prognoser forventes at være de højeste, bruttoelforbruget forventes at være det højeste, eller bruttoforbruget af elektricitet produceret fra andre kilder end vedvarende energikilder, jf. artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽⁷⁾, forventes at være det højeste
- 5) »markedsindtægter«: realiserede indtægter, som en producent modtager til gengæld for salg og levering af elektricitet i Unionen, uanset i hvilken kontraktform en sådan udveksling finder sted, herunder energiforsyningsaftaler og andre former for risikoafdækning mod prisudsving på engrosmarkedet for elektricitet, og med undtagelse af enhver form for støtte ydet af medlemsstater
- 6) »afregning«: en betaling, der foretages og modtages mellem modparter mod levering og modtagelse af elektricitet, hvor det er relevant, til opfyldelse af modparternes respektive forpligtelser i henhold til en eller flere clearingtransaktioner
- 7) »kompetent myndighed«: en myndighed som defineret i artikel 2, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/941 ⁽⁸⁾
- 8) »mellemmænd«: enheder på engrosmarkederne for elektricitet i medlemsstater, der består af en ø, som ikke er forbundet med andre medlemsstater, med enhedsbaseret budafgivelse, hvor den regulerende myndighed har givet disse enheder tilladelse til at deltage på markedet på producentens vegne, med undtagelse af enheder, der overfører ekstraordinære indtægter direkte til elslutkunderne
- 9) »ekstraordinære indtægter«: en positiv forskel mellem producenterens markedsindtægter pr. MWh elektricitet og loftet over markedsindtægter på 180 EUR pr. MWh elektricitet, jf. artikel 6, stk. 1
- 10) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med, som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽⁹⁾
- 11) »nettoimportafhængighed«: for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2021 forskellen mellem den samlede import af

UDKAST

elektricitet og den samlede eksport af elektricitet som en procentdel af den samlede bruttoproduktion af elektricitet i en medlemsstat

- 12) »regnskabsår«: et skatteår, et kalenderår eller enhver anden passende skatteperiode som defineret i national lovgivning
- 13) »energislutkunde«: en kunde, der køber energi til eget forbrug
- 14) »elslutkunde«: en kunde, der køber elektricitet til eget forbrug
- 15) »EU-selskab«: et selskab etableret i en medlemsstat, som i henhold til denne medlemsstats skattelovgivning anses for at være skattemæssigt hjemmehørende i den pågældende medlemsstat, og som i henhold til dobbeltbeskatningsaftaler indgået med tredjelande ikke anses for at være skattemæssigt hjemmehørende uden for Unionen
- 16) »fast driftssted«: et fast forretningssted beliggende i en medlemsstat, hvorigennem aktiviteterne i et selskab etableret i en anden stat udføres helt eller delvis, for så vidt dette forretningssteds overskud er skattepligtigt i den medlemsstat, hvor det er beliggende
- 17) »EU-selskaber og faste driftssteder med aktiviteter inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne«: EU-selskaber eller faste driftssteder, som genererer mindst 75 % af deres omsætning fra økonomiske aktiviteter inden for råstofudvinding, minedrift, raffinering af råolie eller fremstilling af koksovsprodukter som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 ⁽¹⁰⁾
- 18) »ekstraordinært overskud«: skattepligtigt overskud som fastsat i henhold til nationale skatteregler i regnskabsåret 2022 og/eller regnskabsåret 2023 og i hele deres varighed, fra aktiviteter, der udføres i EU-selskaber og faste driftssteder med aktiviteter inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne, som ligger over en stigning på 20 % i det gennemsnitlige skattepligtige overskud i de fire regnskabsår, der begyndte den 1. januar 2018 eller derefter
- 19) »solidaritetsbidrag«: en midlertidig foranstaltning, der har til formål at håndtere ekstraordinære overskud fra EU-selskabers og faste driftssteders aktiviteter inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne for at afbøde den ekstraordinære prisudvikling på energimarkederne for medlemsstater, forbrugere og virksomheder
- 20) »ekstraordinære flaskehalsindtægter«: de resterende indtægter, der forbliver uudnyttede efter tildelingen af flaskehalsindtægter i overensstemmelse med de prioriterede formål, der er fastsat i artikel 19, stk. 2, i forordning (EU) 2019/943
- 21) »vedtaget tilsvarende national foranstaltning«: en lovgivningsmæssig, reguleringsmæssig eller administrativ foranstaltning, der er vedtaget og offentliggjort af en medlemsstat senest den 31. december 2022, og som bidrager til rimelige energipriser.

KAPITEL II

Foranstaltninger vedrørende elektricitetsmarkedet

Afdeling 1

Reduktion af efterspørgslen

Artikel 3

Reduktion af bruttoelforbrug

1. Medlemsstaterne bestræber sig på at gennemføre foranstaltninger til at reducere deres samlede månedlige bruttoelforbrug med 10 % i forhold til det gennemsnitlige bruttoelforbrug i de tilsvarende måneder af referenceperioden.
2. Når medlemsstaterne beregner reduktionen i bruttoelforbruget, kan de tage hensyn til det øgede bruttoelforbrug som følge af opfyldelse af målene for reduktion af efterspørgslen efter gas og den generelle elektrificeringsindsats med henblik på at udfase fossile brændstoffer.

Artikel 4

Reduktion af bruttoelforbruget i spidsbelastningstimerne

1. Hver medlemsstat identificerer spidsbelastningstimer svarende til i alt mindst 10 % af alle timer i perioden mellem den 1. december 2022 og den 31. marts 2023.
2. Hver medlemsstat reducerer sit bruttoelforbrug i de identificerede spidsbelastningstimer. Der skal i de identificerede spidsbelastningstimer opnås en reduktion på mindst 5 % i gennemsnit pr. time. Reduktionsmålet beregnes som forskellen mellem det faktiske bruttoelforbrug i de identificerede spidsbelastningstimer og det bruttoelforbrug, som transmissionssystemoperatørerne prognosticerer i samarbejde med den regulerende myndighed, hvis det er relevant, uden at der ved prognosen tages hensyn til virkningen af de foranstaltninger, der er truffet for at nå det mål, der er fastsat i denne artikel. Transmissionssystemoperatørernes prognoser kan omfatte historiske data fra referenceperioden.
3. Medlemsstaterne kan beslutte at sigte mod en anden procentdel af spidsbelastningstimer end den, der er fastsat i stk. 1, så længe mindst 3 % af spidsbelastningstimerne er dækket, og så længe den sparede energi i disse spidsbelastningstimer mindst svarer til den, der ville være blevet sparet med de parametre, der er fastsat i stk. 1 og 2.

Artikel 5

Foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen

Medlemsstaterne har frihed til at vælge passende foranstaltninger til reduktion af bruttoelforbruget med henblik på at opfylde målene i artikel 3 og 4, herunder forlængelse af allerede indførte nationale foran-

staltninger. Foranstaltningerne skal være klart definerede, gennemsigtige, forholdsmæssige, målrettede, ikkediskriminerende og kontrollerbare, og skal navnlig opfylde alle følgende betingelser:

- a) når der udbetales økonomisk kompensation ud over markedsindtægterne, skal kompensationsbeløbet fastsættes gennem en åben udbudsprocedure
- b) kun omfatte økonomisk kompensation, når en sådan kompensation betales for en mængde elektricitet, der ikke forbruges sammenlignet med det forventede forbrug i den pågældende time uden det åbne udbud
- c) ikke uretmæssigt forvride konkurrencen eller hindre et velfungerende indre marked for elektricitet
- d) ikke unødigt begrænses til bestemte kunder eller kundegrupper, herunder uafhængige aggregatorer, i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv (EU) 2019/944 og
- e) ikke unødigt hindre omstillingen fra fossile brændselsteknologier til teknologier, der anvender elektricitet.

Afdeling 2

Loft over markedsindtægter og fordeling af ekstraordinære indtægter og ekstraordinære flaskehalsindtægter til elslutkunderne

Artikel 6

Obligatorisk loft over markedsindtægter

1. Producenternes markedsindtægter fra produktion af elektricitet fra de kilder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, må ikke overstige 180 EUR pr. MWh produceret elektricitet.
2. Medlemsstaterne sikrer, at loftet over markedsindtægter dækker alle markedsindtægter for producenter og, hvis det er relevant, mellem-mænd, der deltager på engrosmarkederne for elektricitet på producenteres vegne, uanset inden for hvilken markedstidsramme transaktionen finder sted, og uanset om elektriciteten handles bilateralt eller på et centralt marked.
3. Medlemsstaterne træffer effektive foranstaltninger for at forhindre, at producenternes forpligtelser i henhold til stk. 2, omgås. De skal navnlig sikre, at loftet over markedsindtægter anvendes effektivt i tilfælde, hvor producenterne kontrolleres eller delvis ejes af andre virksomheder, navnlig når de er en del af en vertikalt integreret virksomhed.
4. Medlemsstaterne afgør, om loftet over markedsindtægter fra energitransaktioner skal anvendes ved transaktionens afregning eller derefter.
5. Kommissionen giver medlemsstaterne vejledning i gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 7

Anvendelse af loftet over markedsindtægter på elektricitetsproducenter

1. Det loft over markedsindtægter, der er fastsat i artikel 6, finder anvendelse på markedsindtægter fra salg af elektricitet, der produceres fra følgende kilder:

- a) vindkraft
- b) solenergi (solvarme og solceller)
- c) geotermisk energi
- d) vandkraft uden reservoir
- e) biomassebrændsel (fast eller gasformigt), undtagen biomethan
- f) affald
- g) atomkraft
- h) brunkul
- i) råolieprodukter
- j) tørv.

2. Det loft over markedsindtægter, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, finder ikke anvendelse på demonstrationsprojekter eller på producenter, hvis indtægter pr. MWh produceret elektricitet allerede er begrænset som følge af statslige eller offentlige foranstaltninger, der ikke er vedtaget i henhold til artikel 8.

3. Medlemsstaterne kan, navnlig i tilfælde, hvor anvendelsen af det loft over markedsindtægter, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, medfører en betydelig administrativ byrde, beslutte, at loftet over markedsindtægter ikke finder anvendelse på producenter, der producerer elektricitet på produktionsanlæg med en installeret effekt på op til 1 MW. Medlemsstaterne kan, navnlig i tilfælde, hvor anvendelsen af det loft over markedsindtægter, som er fastsat i artikel 6, stk. 1, indebærer en risiko for at øge CO₂-emissionerne og mindske produktionen af vedvarende energi, beslutte, at loftet over markedsindtægter ikke finder anvendelse på elektricitet produceret i hybridanlæg, som også anvender konventionelle energikilder.

4. Medlemsstaterne kan beslutte, at loftet over markedsindtægter ikke finder anvendelse på indtægterne fra salg af elektricitet på balanceeringsenergimarkedet og fra kompensation for belastningsomfordeling og modkøb.

5. Medlemsstaterne kan beslutte, at loftet over markedsindtægter kun finder anvendelse på 90 % af de markedsindtægter, som overstiger det loft over markedsindtægter, der er fastsat i artikel 6, stk. 1.

6. Producenter, mellemmænd og relevante markedsdeltagere samt systemoperatører, hvis det er relevant, skal give medlemsstaternes kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, systemoperatørerne og udpegede elektricitetsmarkedsoperatører alle data, der er nødvendige

UDKAST

for anvendelsen af artikel 6, herunder om den producerede elektricitet og de dermed forbundne markedsindtægter, uanset inden for hvilken markedstidsramme transaktionen finder sted, og uanset om denne elektricitet handles bilateralt, inden for samme virksomhed eller på et centralt marked.

Artikel 8

Nationale kriseforanstaltninger

1. Medlemsstaterne kan:

- a) opretholde eller indføre foranstaltninger, der yderligere begrænser markedsindtægterne hos producenter, der producerer elektricitet fra de kilder, der er anført i artikel 7, stk. 1, herunder muligheden for at differentiere mellem teknologier, samt markedsindtægterne hos andre markedsdeltagere, herunder dem, der er aktive inden for handel med elektricitet
- b) fastsætte et højere loft over markedsindtægter for producenter, der producerer elektricitet fra de kilder, der er anført i artikel 7, stk. 1, forudsat at deres investeringer og driftsomkostninger overstiger det maksimum, der er fastsat i artikel 6, stk. 1
- c) opretholde eller indføre nationale foranstaltninger for at begrænse markedsindtægterne for producenter, der producerer elektricitet fra kilder, der ikke er omhandlet i artikel 7, stk. 1
- d) fastsætte et specifikt loft over markedsindtægter fra salg af elektricitet, der produceres fra stenkul
- e) lade de vandkraftværker, der ikke er nævnt i artikel 7, stk. 1, litra d), være omfattet af et loft over markedsindtægter eller opretholde eller indføre sådanne foranstaltninger, der yderligere begrænser deres markedsindtægter, herunder muligheden for at differentiere mellem teknologier.

2. For foranstaltningerne i stk. 1 gælder i overensstemmelse med denne forordning, at de:

- a) skal være forholdsmæssige og ikkediskriminerende
- b) ikke må skade investeringssignalerne
- c) skal sikre, at investeringerne og driftsomkostningerne er dækket
- d) ikke må forvride engrosmarkederne for elektricitet og navnlig ikke påvirke rangfølgerlisten og prisdannelsen på engrosmarkedet
- e) skal være forenelige med EU-retten.

Artikel 9

Fordeling af ekstraordinære flaskehalsindtægter som følge af til- deling af overførselskapacitet

UDKAST

1. Uanset EU-reglerne om flaskehalsindtægter kan medlemsstaterne anvende de ekstraordinære flaskehalsindtægter som følge af tildelingen af overførselskapacitet til at finansiere foranstaltninger til støtte for elslutkunder i overensstemmelse med artikel 10.
2. Anvendelsen af de ekstraordinære flaskehalsindtægter i overensstemmelse med stk. 1 skal godkendes af den regulerende myndighed i den pågældende medlemsstat.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om anvendelsen af de ekstraordinære flaskehalsindtægter i overensstemmelse med stk. 1 senest en måned fra datoen for vedtagelsen af den relevante nationale foranstaltning.

Artikel 10

Fordeling af de ekstraordinære indtægter

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle ekstraordinære indtægter fra loftet over markedsindtægter anvendes til målrettet at finansiere foranstaltninger til støtte for elslutkunder, der afbøder virkningen af de høje elpriser for disse kunder.
2. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, skal være klart definerede, gennemsigtige, forholdsmæssige, ikkediskriminerende og kontrollerbare og må ikke modvirke den forpligtelse til at reducere bruttoelforbruget, der er fastsat i artikel 3 og 4.
3. Hvis de indtægter, der opnås direkte fra gennemførelsen af loftet over markedsindtægter på medlemsstaternes område, og de indtægter, der opnås indirekte fra grænseoverskridende aftaler, er utilstrækkelige til på passende vis at støtte elslutkunderne, har medlemsstaterne mulighed for at anvende andre passende midler som f.eks. budgetmidler til samme formål og på samme betingelser.
4. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan for eksempel omfatte:
 - a) økonomisk kompensation til elslutkunder for at reducere deres elforbrug, herunder gennem auktioner eller udbudsprocedurer til reduktion af efterspørgslen
 - b) direkte overførsler til elslutkunderne, herunder gennem forholdsmæssige nedsættelser af nettatarifferne
 - c) kompensation til leverandører, der leverer elektricitet til kunder til priser, der er lavere end omkostningerne, som følge af et statsligt eller offentligt indgreb i prisfastsættelsen i henhold til artikel 13
 - d) sænkning af elslutkundernes omkostninger til køb af elektricitet, herunder for en begrænset mængde af den elektricitet, de forbruger
 - e) fremme af elslutkunders investeringer i dekarboniseringsteknologier, vedvarende energi og energieffektivitet.

Artikel 11

Aftaler mellem medlemsstaterne

UDKAST

1. I situationer, hvor en medlemsstats nettoimportafhængighed er lig med eller højere end 100 %, indgås der senest den 1. december 2022 en aftale mellem den importerende medlemsstat og den vigtigste eksportmedlemsstat om en passende fordeling af de ekstraordinære indtægter. Alle medlemsstater kan i en ånd af solidaritet indgå sådanne aftaler, som også kan dække indtægter fra nationale kriseforanstaltninger i henhold til artikel 8, herunder aktiviteter inden for handel med elektricitet.
2. Kommissionen bistår medlemsstaterne under hele forhandlingsprocessen samt tilskynder til og letter udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne.

Afdeling 3

Foranstaltninger for detailhandel

Artikel 12

Midlertidig udvidelse af offentlige indgreb i prisfastsættelsen for elektricitet til også at omfatte SMV'er

Uanset EU-reglerne om offentlige indgreb i prisfastsættelse kan medlemsstaterne anvende offentlige indgreb i prisfastsættelsen for elektricitetslevering til SMV'er. Sådanne offentlige indgreb skal:

- a) tage hensyn til støttemodtagerens årlige forbrug i de seneste fem år og fastholde et incitament til at reducere efterspørgslen
- b) opfylde de betingelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 4 og 7, i direktiv (EU) 2019/944
- c) opfylde de betingelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 13, hvis det er relevant.

Artikel 13

Midlertidig mulighed for at fastsætte elpriser, der er lavere end omkostningerne

Uanset EU-reglerne om offentlige indgreb i prisfastsættelse kan medlemsstaterne, når de anvender offentlige indgreb i prisfastsættelse for elektricitetslevering i henhold til artikel 5, stk. 6, i direktiv (EU) 2019/944 eller til denne forordnings artikel 12, undtagelsesvis og midlertidigt fastsætte en pris for elektricitetslevering, som er lavere end omkostningerne, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) foranstaltningen omfatter en begrænset del af forbruget og fastholder et incitament til at reducere efterspørgslen
- b) der er ingen forskelsbehandling mellem leverandører
- c) leverandørerne kompenseres for at levere til priser, der er lavere end omkostningerne og

d) alle leverandører har mulighed for at afgive tilbud til den pris for elektricitetslevering, der er lavere end omkostningerne på samme grundlag.

KAPITEL III

Foranstaltning vedrørende råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne

Artikel 14

Støtte til energislutkunder gennem et midlertidigt solidaritetsbidrag

1. Ekstraordinære overskud fra EU-selskaber og faste driftssteder med aktiviteter i råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne vil være omfattet af et obligatorisk midlertidigt solidaritetsbidrag, medmindre medlemsstaterne har vedtaget tilsvarende nationale foranstaltninger.
2. Medlemsstaterne sikrer, at vedtagne tilsvarende nationale foranstaltninger har samme mål og er genstand for lignende regler som det midlertidige solidaritetsbidrag i henhold til denne forordning og genererer sammenlignelige eller højere indtægter i forhold til de anslåede indtægter fra solidaritetsbidraget.
3. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør foranstaltninger til gennemførelse af det obligatoriske midlertidige solidaritetsbidrag, der er omhandlet i stk. 1, senest den 31. december 2022.

Artikel 15

Beregningsgrundlag for det midlertidige solidaritetsbidrag

Det midlertidige solidaritetsbidrag for EU-selskaber og faste driftssteder med aktiviteter inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne, herunder dem, der udelukkende skattemæssigt indgår i en konsolideret koncern, beregnes på grundlag af det skattepligtige overskud, som fastsat i henhold til nationale skatteregler, i regnskabsåret 2022 og/eller i regnskabsåret 2023 og i hele deres varighed, som ligger ud over en stigning på 20 % i det gennemsnitlige skattepligtige overskud, som fastsat i henhold til nationale skatteregler, i de fire regnskabsår, der begyndte den 1. januar 2018 eller derefter. Hvis det gennemsnitlige skattepligtige overskud i disse fire regnskabsår er negativt, er det gennemsnitlige skattepligtige overskud nul ved beregningen af det midlertidige solidaritetsbidrag.

Artikel 16

Beregningsats for det midlertidige solidaritetsbidrag

1. Den sats, der anvendes til beregning af det midlertidige solidaritetsbidrag, skal være mindst 33 % af det beregningsgrundlag, der er omhandlet i artikel 15.

2. Det midlertidige solidaritetsbidrag finder anvendelse ud over de almindelige skatter og afgifter i henhold til en medlemsstats nationale ret.

Artikel 17

Anvendelse af indtægter fra det midlertidige solidaritetsbidrag

1. Medlemsstaterne anvender indtægterne fra det midlertidige solidaritetsbidrag med tilstrækkelig rettidig virkning til et eller flere af følgende formål:

- a) finansielle støtteforanstaltninger til energislutkunder, navnlig sårbare husholdninger, for at afbøde virkningerne af de høje energipriser på en målrettet måde
- b) finansielle støtteforanstaltninger, der skal bidrage til at reducere energiforbruget, f.eks. gennem auktioner eller udbudsprocedurer til reduktion af efterspørgslen, sænke energislutkunders omkostninger til energikøb for bestemte forbrugsmængder og fremme energislutkunders investeringer i vedvarende energi, strukturelle investeringer i energieffektivitet eller andre dekarboniseringsteknologier
- c) finansielle støtteforanstaltninger for virksomheder i energitunge industrier, forudsat at støtten betinges af investeringer i vedvarende energi, energieffektivitet eller andre dekarboniseringsteknologier
- d) finansielle støtteforanstaltninger til udvikling af energiafhængigheden, navnlig investeringer, der er i overensstemmelse med målene i REPowerEU-planen og i den fælles europæiske REPowerEU-indsats, såsom projekter med en grænseoverskridende dimension
- e) i en ånd af solidaritet kan medlemsstaterne afsætte en del af indtægterne fra det midlertidige solidaritetsbidrag til den fælles finansiering af foranstaltninger, der skal mindske de skadelige virkninger af energikrisen, herunder støtte til beskyttelse af beskæftigelsen og omskoling og opkvalificering af arbejdsstyrken, eller til at fremme investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi, herunder i grænseoverskridende projekter og i EU-finansieringsmekanismen for vedvarende energi som fastsat i artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ⁽¹¹⁾.

2. Foranstaltningerne i stk. 1 skal være klart definerede, gennemsigtige, forholdsmæssige, ikkediskriminerende og kontrollerbare.

Artikel 18

Solidaritetsbidragets midlertidige karakter

Solidaritetsbidraget, som anvendes af medlemsstaterne i overensstemmelse med denne forordning, er af midlertidig karakter. Det finder kun anvendelse på ekstraordinære overskud, der genereres i de regnskabsår, der er omhandlet i artikel 15.

Afsluttende bestemmelser

Artikel 19

Overvågning og håndhævelse

1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat overvåger gennemførelsen på sit område af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3-7, 10, 12 og 13.
2. Snarest muligt efter denne forordnings ikrafttræden og senest den 1. december 2022 aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen om de planlagte foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen, der kræves i henhold til artikel 5 og om de aftaler mellem medlemsstaterne, der er indgået i henhold til artikel 11.
3. Senest den 31. januar 2023 og på ny senest den 30. april 2023 aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen om:
 - a) den opnåede reduktion af efterspørgslen i henhold til artikel 3 og 4 og de foranstaltninger, der er truffet for at opnå reduktionen i henhold til artikel 5
 - b) de ekstraordinære indtægter i henhold til artikel 6
 - c) foranstaltningerne til fordeling af de ekstraordinære indtægter, og deres anvendelse til at afbøde virkningen af de høje elpriser for elslutkunderne i henhold til artikel 10
 - d) eventuelle offentlige indgreb i prisfastsættelsen for elektricitetslevering som omhandlet i artikel 12 og 13.
4. Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen om:
 - a) indførelsen af det midlertidige solidaritetsbidrag i henhold til artikel 14, herunder i hvilke(t) regnskabsår, de vil anvende det, senest den 31. december 2022
 - b) eventuelle senere ændringer af den nationale retlige ramme senest en måned efter datoen for offentliggørelsen i deres respektive nationale officielle tidender
 - c) anvendelsen af indtægterne i henhold til artikel 17 senest en måned efter datoen, hvor de har opkrævet indtægterne i overensstemmelse med national ret
 - d) de vedtagne tilsvarende nationale foranstaltninger som omhandlet i artikel 14 senest den 31. december 2022; medlemsstaterne forelægger også en vurdering af de indtægter, der genereres ved disse vedtagne tilsvarende nationale foranstaltninger, og af anvendelsen af disse indtægter senest en måned efter datoen, hvor de har opkrævet indtægterne i overensstemmelse med national ret.

Artikel 20

Evaluering

UDKAST

1. Senest den 30. april 2023 foretager Kommissionen en evaluering af kapitel II i lyset af elprisen og Unionens generelle elforsyningsituation og forelægger Rådet en rapport om de vigtigste resultater af denne evaluering. På grundlag af denne rapport kan Kommissionen navnlig, hvis det er begrundet i de økonomiske omstændigheder eller elmarkedets funktion i Unionen og i de enkelte medlemsstater, foreslå at forlænge denne forordnings anvendelsesperiode, ændre loftet over markedsindtægter i artikel 6, stk. 1, og kilderne til elproduktion som omhandlet i artikel 7, stk. 1, som den finder anvendelse på, eller på anden måde ændre kapitel II.

2. Senest den 15. oktober 2023 og på ny senest den 15. oktober 2024 foretager Kommissionen en evaluering af kapitel III i lyset af den generelle situation i sektoren for fossile brændstoffer og de ekstraordinære overskud, der er genereret, og forelægger Rådet en rapport om de vigtigste resultater af denne evaluering.

Artikel 21

Undtagelser

1. Artikel 4-7 finder ikke anvendelse på regioner i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF, der ikke kan sammenkobles med Unionens elmarked.

2. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende artikel 4-7 på elektricitet, der produceres i små isolerede systemer eller små forbundne systemer.

3. Artikel 4-7 er ikke obligatoriske for Cypern og Malta. Hvis Cypern beslutter at anvende artikel 4-7, finder artikel 6, stk. 1, ikke anvendelse på elektricitet produceret fra råolieprodukter.

Artikel 22

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Uden at det berører forpligtelsen til at sikre fordelingen af de ekstraordinære indtægter i overensstemmelse med artikel 10 og til at anvende indtægterne fra det midlertidige solidaritetsbidrag i overensstemmelse med artikel 17, og uden at det berører den i artikel 20, stk. 2, omhandlede rapporteringsforpligtelse, finder denne forordning anvendelse indtil den 31. december 2023, jf. dog følgende:

a) Artikel 4 finder anvendelse fra den 1. december 2022 til den 31. marts 2023

b) Artikel 5 og 10 finder anvendelse fra den 1. december 2022

c) Artikel 6, 7, og 8 finder anvendelse fra den 1. december 2022 til den 30. juni 2023

d) Artikel 20, stk. 2, finder anvendelse indtil den 15. oktober 2024.

UDKAST

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. oktober 2022.

På Rådets vegne

M. BEK

Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/942 af 5. juni 2019 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder ([EUT L 158 af 14.6.2019, s. 22](#)).

⁽²⁾ [EUT L 198 af 20.7.2006, s. 18](#).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) 2022/1369 af 5. august 2022 om koordinerede foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen efter gas ([EUT L 206 af 8.8.2022, s. 1](#)).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU ([EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125](#)).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet ([EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54](#)).

⁽⁶⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ([EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36](#)).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ([EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82](#)).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/941 af 5. juni 2019 om risikoberedskab i elsektoren og om ophævelse af direktiv 2005/89/EF ([EUT L 158 af 14.6.2019, s. 1](#)).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver ([EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3](#)).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder ([EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1](#)).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 ([EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1](#)).

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkt

2.1. Et midlertidigt solidaritetsbidrag fra selskaber i råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Nødindgrebsforordningens regler om det midlertidige solidaritetsbidrag

2.1.3. Kompensationsaftalen med DUC-partnerne

2.1.4. Skatteministeriets overvejelser

2.1.5. Den foreslåede ordning

2.1.5.1 Det midlertidige solidaritetsbidrag

2.1.5.2 Særlige regler for kulbrinteindvindingsvirksomheder

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Klimamæssige konsekvenser

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Rådets forordning (EU) nr. 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser (herefter nødindgrebsforordningen) fastsætter en række midlertidige foranstaltninger, som medlemsstaterne skal gennemføre for at afbøde virkningerne af de aktuelle høje energipriser og sikre, at den nuværende krise ikke fører til varig skade for forbrugerne og økonomien, samtidig med at de offentlige finansers holdbarhed opretholdes.

Foranstaltningerne efter nødindgrebsforordningen vedrører navnlig tre hovedelementer i form af reduktioner af elforbruget, et obligatorisk loft over markedsindtægterne for visse elektricitetsproducenter og et obligatorisk midlertidigt solidaritetsbidrag fra selskaber i råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne.

Dette lovforslag har til formål at supplere og gennemføre nødindgrebsforordningens bestemmelser i artikel 14-16 om et obligatorisk midlertidigt solidaritetsbidrag fra selskaber i råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne.

Det bemærkes, at forordninger har direkte virkning i medlemsstaterne, hvilket betyder, at forordninger som udgangspunkt ikke skal gennemføres i national ret, og at der som udgangspunkt hverken kan eller må være anden national lovgivning, der regulerer forhold, som en forordning regulerer. Nødindgrebsforordningen fastsætter imidlertid udtrykkeligt, at medlemsstater skal vedtage og offentliggøre foranstaltninger til gennemførelse af det obligatoriske midlertidige solidaritetsbidrag, jf. forordningens artikel 14, stk. 3.

2. Lovforslagets hovedpunkt

2.1. Et midlertidigt solidaritetsbidrag fra selskaber i råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne

2.1.1. Gældende ret

Når bortses fra de nedenfor omtalte regler i kulbrinteskatteloven beskattes selskaber m.v., der er undergivet fuld eller begrænset skattepligt til Danmark, efter selskabsskattelovens regler.

Selskaber m.v., der er fuldt skattepligtige til Danmark efter selskabsskattelovens § 1, skal årligt opgøre en skattepligtig indkomst. Denne opgøres på grundlag af indkomsten i det givne indkomstår, jf. selskabsskattelovens § 10. Indkomstskatten udgør 22 pct. af den skattepligtige indkomst, jf. selskabsskattelovens § 17, stk. 1.

UDKAST

Dog beskattes finansielle virksomheder for indkomstår påbegyndt den 1. januar 2023 eller senere med en forhøjet selskabsskatteprocent, jf. § 17 A. Derudover gælder der efter selskabsskattelovens §§ 14-16 og 19 særlige regler om opgørelsen af den skattepligtige indkomst og om størrelsen af indkomstskatten for andelsforeninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3.

Udenlandske selskaber m.v. er bl.a. begrænset skattepligtige til Danmark, hvis de udøver erhverv i Danmark fra et fast driftssted, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a. Skattepligten omfatter indkomst fra den erhvervsvirksomhed, der er knyttet til det faste driftssted.

Den skattepligtige indkomst opgøres efter et territorialprincip, idet indtægter og udgifter, som vedrører et fast driftssted eller en fast ejendom beliggende i udlandet, ikke medregnes, jf. selskabsskattelovens § 8, stk. 2.

Hvis den skattepligtige indkomst udviser underskud, kan dette underskud fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for de følgende indkomstår efter reglerne i selskabsskattelovens § 12.

Selskaber m.v., der på noget tidspunkt i løbet af et indkomstår indgår i en koncern, er omfattet af obligatorisk national sambeskatning, jf. selskabsskattelovens § 31. En koncern omfatter efter selskabsskattelovens § 31 C samtlige selskaber m.v., hvorover et (moder)selskab direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse. Ved bestemmende indflydelse forstås et ejerskab på mere end halvdelen af stemmerettighederne.

Ved national sambeskatning udpeges det øverste moderselskab til administrationsselskab i sambeskatningen. Administrationsselskabets opgave er at forvalte sambeskatningen og forestå indbetalingen af den samlede indkomstskat.

For sambeskatningen opgøres en sambeskatningsindkomst, som består af summen af den skattepligtige indkomst, der er opgjort for hvert enkelt af de selskaber m.v., der indgår i sambeskatningen. Det er hele indkomsten fra det enkelte sambeskattede selskab m.v., der indgår i sambeskatningen, uanset moderselskabets ejerandel. Hvor sambeskatningen både omfatter selskaber med positiv indkomst og selskaber med negativ indkomst, fordeles den del af indkomstårets underskud, der kan rummes i andre selskabers positive indkomst, forholdsmæssigt mellem de selskaber, der har positiv indkomst. Hvis der herefter fortsat er selskaber med positiv indkomst, kan der ske modreg-

UDKAST

ning af fremførselsberettigede underskud fra tidligere indkomstperioder under sambeskatningen under iagttagelse af reglerne i selskabsskattelovens § 12, stk. 2.

Det er muligt for koncernens ultimative moderselskab at vælge, at sambeskatningen også skal omfatte alle koncernens udenlandske selskaber og koncernens danske selskabers faste driftssteder i udlandet (international sambeskatning), jf. selskabsskattelovens § 31 A. Ved valg af international sambeskatning, der er bindende for en periode på mindst 10 år, finder reglerne i selskabsskattelovens § 31 tilsvarende anvendelse, medmindre disse regler særskilt er fraveget.

Beskatningen af selskaber, der har indkomst ved indvinding af olie og gas, sker dels via den almindelige selskabsskat og tillægsselskabsskat, dels via den særlige kulbrinteskate, jf. kulbrinteskattelovens § 2. Samtidig deltager staten gennem Nordsøfonden med (typisk) 20 pct. i de enkelte koncessioner.

Selskabsskatten udgør i alt 25 pct. (22 pct. selskabsskat og 3 pct. tillægsselskabsskat), og kulbrinteskatten udgør 52 pct. Selskabsskatten kan fradrages ved opgørelsen af den indkomst, hvoraf der skal svares kulbrinteskate, jf. kulbrinteskattelovens § 20 D.

Indkomsten fra indvinding opgøres særskilt til brug for beregningen af selskabsskat/tillægsselskabsskat og kulbrinteskate, og der foretages således to indkomstopgørelser:

- En til brug for beregningen af selskabsskat/tillægsselskabsskat.
- En til brug for beregningen af kulbrinteskate.

Ved begge opgørelser kan den skattepligtige alene fradrage udgifter, der vedrører indtægterne ved indvindingsvirksomheden.

Der er ved begge opgørelser fradrag for afskrivninger efter afskrivningslovens almindelige regler herom, jf. afskrivningslovens §§ 8 og 9. Efter reglerne i afskrivningsloven anses borerigge, produktionsplatforme og andre anlæg til forundersøgelse, efterforskning, indvinding og raffinering af olie og gas for driftsmidler, for hvilke der skal føres en særskilt saldo, jf. afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 4. Der kan foretages afskrivninger på denne særskilte saldo med op til 15 pct. årligt.

Når der påbegyndes afskrivning på driftsmidler i form af borerigge, produktionsplatforme og andre anlæg, der anvendes i forbindelse med erhvervelse

UDKAST

af indtægt ved kulbrinteindvindingsvirksomhed, indrømmes der ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten et kulbrintefradrag på 5 pct. af den afskrivningsberettigede anskaffelsessum, jf. kulbrinteskatteovens § 20 C. Fradraget indrømmes både i det år, hvor afskrivningerne påbegyndes, og i de følgende 5 indkomstår, og samlet vil fradraget i kulbrinteindkomsten derfor udgøre 30 pct. af den afskrivningsberettigede anskaffelsessum i løbet af den 6-årige periode.

I et investeringsvindue omfattende perioden 2017-2025 gælder en valgfri ordning, der i relation til kulbrinteskatteoven medfører en lempelse for betalinger forbundet med visse investeringer i form af anskaffelse af driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 4.

Ved valg af ordningen fremrykkes afskrivningstidspunktet, og afskrivnings-satsen forhøjes. Dette sker ved, at betalinger, der omfattes af ordningen, tilføres en særskilt saldo, hvorpå der kan afskrives med op til 20 pct. årligt.

De betalinger, der tilføres den særskilte driftsmiddelsaldo, hvorpå afskrivninger sker fremrykket og med en forhøjet sats, indebærer også adgang til et forhøjet (fra 5 pct. til 6,5 pct.) og fremrykket (fra tidspunktet for påbegyndelse af afskrivninger efter afskrivningslovens almindelige regler til betalingstidspunktet) kulbrintefradrag ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst. Det fremrykkede og forhøjede kulbrintefradrag indrømmes i en 6-årig periode startende i betalingsåret og udgør samlet 39 pct. af de betalinger, der i indkomstår inden for investeringsvinduet gennemføres i relation til de investeringer, der er omfattet af ordningen.

Selskaber, der har valgt at gøre brug af investeringsvinduet, pålægges ved høje oliepriser en tillægsskat med henblik på hel eller delvis tilbagebetaling af en beregnet økonomisk fordel ved anvendelsen af de skattelempelser, som anvendelsen af investeringsvinduet indebærer.

Tillægsskatten opkræves for indkomstårene 2022-2037 (begge indkomstår inklusive) og svares af det skattepligtige overskud fra kulbrinteindvinding før skat og renteudgifter (EBIT). Tillægsskatten udgør 5 pct., hvis olieprisen i gennemsnit over et år er 75 USD per tønde (2017-priser) eller derover, men den udgør 10 pct., hvis den gennemsnitlige oliepris er 85 USD per tønde (2017-priser) eller derover. Tillægsskatten er fradragsberettiget ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst.

Den indkomst, der beskattes efter de særlige regler for indtægt ved kulbrinteindvindingsvirksomhed i kulbrinteskatteovens kapitel 2, er omfattet af et såkaldt "ring fence". Herved forstås dels, at udgifter, der vedrører anden

UDKAST

indkomst, ikke kan fratrækkes i indkomsten efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 og 3 A, dels at underskud fra anden indkomst heller ikke kan overføres til fradrag i denne indkomst, jf. kulbrinteskattelovens § 11, stk. 3, og § 20 E, stk. 2.

Når kulbrinteindvindingsaktiviteterne ophører, vil udgifter til fjernelse af de anvendte anlæg kunne fradrages i både grundlaget for selskabsskat og kulbrinteskate, jf. kulbrinteskattelovens § 10 A.

Hvis der resterer et uudnyttet underskud ved endeligt ophør af virksomhed med indvinding af kulbrinter, kan den skattepligtige efter kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, desuden få udbetalt skatteværdien af den del af underskuddet, som vedrører fradrag for fjernelsesomkostninger efter § 10 A. Skatteværdien beregnes med skattesatsen for de senest pålignede kulbrinteskatter, og udbetalingen kan højst udgøre den kulbrinteskate, som den skattepligtige har betalt.

Bestemmelsen i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, indebærer en såkaldt carry back-ordning, som i relation til fradrag for fjernelsesomkostningerne stiller de kulbrinteskattepligtige selskaber på tilnærmelsesvist samme måde, som hvis udgifterne var blevet afholdt, mens indvindingsvirksomheden fortsat kastede indtægter af sig. Carry back-reglen gælder kun i relation til kulbrinteskatten, og der er således ikke adgang til at få udbetalt skatteværdien af et eventuelt underskud i den selskabsskattepligtige kulbrinteindkomst.

2.1.2. Nødindgrebsforordningens regler om det midlertidige solidaritetsbidrag

Efter nødindgrebsforordningens artikel 14, stk. 1, skal medlemsstaterne, jf. dog nedenfor om tilsvarende nationale foranstaltninger, indføre et obligatorisk midlertidigt solidaritetsbidrag fra selskaber i råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne.

Solidaritetsbidraget skal efter artikel 15 opkræves i regnskabsåret 2022, i regnskabsåret 2023 eller i begge regnskabsår, idet det fremgår af artikel 2, nr. 12, at der ved regnskabsår forstås et skatteår, et kalenderår eller enhver anden passende skatteperiode som defineret i national lovgivning.

Solidaritetsbidraget skal efter forordningens artikel 14, jf. artikel 2, nr. 15-17, pålægges dels fuldt skattepligtige selskaber, dels selskaber, der er begrænset skattepligtige som følge af fast driftssted, når selskabet eller det faste driftssted genererer mindst 75 pct. af omsætningen fra økonomiske akti-

UDKAST

viteter inden for råstofudvinding, minedrift, raffinering af råolie eller fremstilling af koksovsprodukter som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006.

Det midlertidige solidaritetsbidrag skal efter nødindgrebsforordningens artikel 16, stk. 1, være mindst 33 pct. af det beregningsgrundlag, der er omfattet af forordningens artikel 15.

Efter forordningens artikel 15 beregnes det midlertidige solidaritetsbidrag på grundlag af det skattepligtige overskud, som fastsat i henhold til nationale skatteregler i regnskabsåret 2022 og/eller i regnskabsåret 2023 og i hele deres varighed, som ligger ud over en stigning på 20 pct. i det gennemsnitlige skattepligtige overskud, som fastsat i henhold til nationale skatteregler, i de 4 regnskabsår, der begyndte den 1. januar 2018 eller derefter. Hvis det gennemsnitlige skattepligtige overskud i disse 4 regnskabsår er negativt, er det gennemsnitlige skattepligtige overskud nul ved beregningen af det midlertidige solidaritetsbidrag.

Nødindgrebsforordningens regler indebærer således, at det alene er ekstraordinære profitter i forhold til de 4 referenceår, der pålægges det midlertidige solidaritetsbidrag. Formålet hermed er, at den del af indkomsten i indkomståret 2022 og/eller 2023, der ikke skyldes den uforudsigelige udvikling på energimarkederne efter Ruslands angrebskrig mod Ukraine, ikke pålægges det midlertidige solidaritetsbidrag, jf. betragtning 54 i forordningens præambel.

Det midlertidige solidaritetsbidrag finder anvendelse ud over de almindelige skatter og afgifter i henhold til medlemsstaternes nationale ret, jf. nødindgrebsforordningens artikel 16, stk. 2.

Det bemærkes, at det fremgår af punkt 55 i forordningens præambel, at medlemsstaterne bør sørge for de nødvendige tilpasninger i national ret, »navnlig for at sikre rettidig opkrævning af solidaritetsbidraget, herunder på grundlag af nettoindtægter, hvori solidaritetsbidraget kan modregnes, tage højde for, om solidaritetsbidraget er fradragsberettiget, eller tage hensyn til behandlingen af tab i tidligere regnskabsår, til en konsekvent behandling af afkortede regnskabsår for virksomheder, der er stiftet i 2022 og/eller 2023, eller til omstrukturering eller fusion af virksomheder med henblik på beregning af solidaritetsbidraget.«

I stedet for solidaritetsbidraget kan medlemsstaterne vedtage tilsvarende nationale foranstaltninger, jf. nødindgrebsforordningens artikel 14, stk. 1. Efter artikel 14, stk. 2, skal tilsvarende nationale foranstaltninger have samme

mål og være genstand for lignende regler som det midlertidige solidaritetsbidrag og skal generere sammenlignelige eller højere indtægter i forhold til de anslåede indtægter fra solidaritetsbidraget.

Endeligt fremgår det af nødindgrebsforordningens artikel 17, at medlemsstaterne skal anvende indtægterne fra det midlertidige solidaritetsbidrag med tilstrækkelig rettidig virkning til en række nærmere angivne formål

2.1.3. Kompensationsaftalen med DUC-partnerne

Det fremgår af aftale af 29. september 2003 mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til Eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund (2003-Nordsøaftalen) pkt. VI, at partnerne i Dansk Undergrunds Consortium (DUC-partnerne) skal kompenseres for virkningerne af ændringer i eksisterende eller af nye love og andre regler, der specifikt rammer producenter af kulbrinter i den danske del af Nordsøen.

Den nærmere regulering af, hvornår nye eller ændrede regler udløser kompensation, er fastlagt i aftale af 11. november 2003 om kompensation efter afsnit VI i aftale af 29/9 2003 (kompensationsaftalen).

Af kompensationsaftalens § 2, stk. 1 og 2, fremgår, at kompensation kan kræves, når den økonomiske stilling for DUC-partnerne forringes ved nye eller ændrede love og regler i den udstrækning, sådanne ændringer af retstilstanden specifikt rammer producenter af kulbrinter på dansk område, mens generelle og ikkediskriminerende ændringer af retstilstanden ikke medfører ret til kompensation.

Af kompensationsaftalens § 2, stk. 4, fremgår videre, at kompensation ikke kan kræves ved ikkediskriminerende ændringer af retstilstanden, der også gælder for andre virksomheder end kulbrinteproducenter på dansk område, eksempelvis almindelige stramninger af selskabsbeskatning eller andre generelle skatter og afgifter, herunder afgifter pålagt såvel importerede som indenlandsk producerede kulbrinter eller indførelse af EU-regler med virkning også for kulbrinteproducenter uden for dansk område.

2.1.4. Skatteministeriets overvejelser

Det er vurderingen, at der ikke er grundlag for at indføre det midlertidige solidaritetsbidrag i både indkomståret 2022 og 2023.

En øget beskatning bør efter almindelige retssikkerhedsmæssige principper som udgangspunkt kun have virkning fremadrettet, hvilket indebærer, at

nye, skærpende beskatningsregler kun bør indføres med virkning for indtægter, der allerede er oppebåret, hvis der foreligger særlige hensyn, der gør det påkrævet og for en så kort periode som muligt. Det vurderes derfor, at solidaritetsbidraget bør gælde for indkomståret 2023.

Nødindgrebsforordningen indebærer, at selskabernes ekstraordinære profitter i den relevante periode både skal pålægges det midlertidige solidaritetsbidrag og selskabsskat efter de nationale regler herom. Forordningen stiller derimod ikke krav om, at medlemsstaterne opkræver yderligere nationale skatter af de ekstraordinære profitter.

Selskaber, der er skattepligtige efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, skal efter gældende regler svare kulbrinteskatt, der er en særlig skat på overnormale profitter. Med henblik på at undgå, at der af kulbrinteselskabernes overnormale profitter i indkomståret 2023 både skal svares kulbrinteskatt og det midlertidige solidaritetsbidrag, vurderes det, at kulbrinteselskaberne bør kunne fradrage det midlertidige solidaritetsbidrag i kulbrinteskatt, som opkræves for indkomståret 2023.

Det midlertidige solidaritetsbidrag bør dog kun kunne fradrages i kulbrinteskatten, i det omfang bidraget vedrører den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskattelovens kapitel 2. Har selskabet også indkomst, der kun beskattes efter selskabsskattelovens regler, bør eventuel betaling af det midlertidige solidaritetsbidrag, der vedrører denne del af selskabets indkomst, ikke kunne fradrages i kulbrinteskatten.

Hvis der i kulbrinteskattegrundlaget i indkomståret 2023 fratrækkes fremførbare underskud fra tidligere indkomstår, vil det være udtryk for en indirekte kulbrintebeskatning af indkomsten i indkomståret 2023. Det vurderes derfor, at kulbrinteselskaberne bør have mulighed for at bortse fra fremførbare underskud fra tidligere år ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten i indkomståret 2023. Der bør dog kun kunne bortses fra fremførte underskud fra tidligere indkomstår, i det omfang det er nødvendigt for at kunne udnytte adgangen til at modregne det midlertidige solidaritetsbidrag i kulbrinteskatt vedrørende indkomståret 2023.

2.1.5. Den foreslåede ordning

2.1.5.1. Det midlertidige solidaritetsbidrag

Det foreslås i lovforslagets § 2, at det midlertidige solidaritetsbidrag i overensstemmelse med nødindgrebsforordningen skal pålægges fuldt skattepligtige selskaber og udenlandske selskabers faste driftssteder i Danmark, der har aktiviteter inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne. Det

UDKAST

foreslås endvidere, at det skal være en betingelse, at selskabet eller det faste driftssted genererer mindst 75 pct. af sin skattepligtige omsætning i indkomståret 2023 fra økonomiske aktiviteter inden for råstofudvinding, minedrift, raffinering af råolie eller fremstilling af koksovsprodukter som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2.

Det bemærkes, at de pågældende aktiviteter er omfattet af NACE rev. 2, hovedafdeling B, hovedgrupperne 05 og 06, og hovedafdeling C, hovedgruppe 19, jf. bilag 1 til forordning nr. 1893/2006.

Derudover foreslås det, at det midlertidige solidaritetsbidrag skal pålægges i indkomståret 2023, samt at det skal udgøre 33 pct. af et beregningsgrundlag, der foreslås fastsat i overensstemmelse med nødindgrebsforordningens artikel 15.

Det indebærer, at beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag efter lovforslagets § 3 som udgangspunkt vil skulle være selskabets eller det faste driftsstedes skattepligtige indkomst opgjort før eventuel sambeskatning efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 og selskabsskattelovens afsnit III i indkomståret 2023. Forslaget vil indebære, at selskaberne ved opgørelsen af beregningsgrundlaget vil kunne fratække eventuelle fremførbare underskud fra tidligere indkomstår efter reglerne i selskabsskattelovens § 12.

Beregningsgrundlaget vil dog efter lovforslagets § 3, stk. 2, kun skulle være den del af det selskabsskattepligtige overskud, der overstiger selskabets eller det faste driftsstedes gennemsnitlige skattepligtige overskud før sambeskatning efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 og selskabsskattelovens afsnit III i de 4 første indkomstår påbegyndt den 1. januar 2018 eller senere med tillæg af 20 pct. Det vil være en følge af den foreslåede ordning, at den skattepligtige indkomst i de 4 referenceår vil skulle opgøres efter samme principper som den skattepligtige indkomst i indkomståret 2023, der er udgangspunktet ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag.

Det bemærkes, at det for selskaber eller faste driftssteder, der både har indkomst, der beskattes efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, og indkomst, der kun beskattes efter selskabsskattelovens regler, vil skulle være den samlede skattepligtige indkomst efter de to regelsæt, der skal medregnes ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag, herunder ved opgørelsen af sammenligningsindkomsten i de 4 referenceår.

UDKAST

Den foreslåede ordning vil således indebære, at der ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag, herunder sammenligningsindkomsten i de 4 referenceår, ikke vil skulle gælde et ”ring fence” svarende til det, der i øvrigt gælder for kulbrinteindvindingsvirksomheders indkomst ved kulbrinteindvinding. Dette skal ses i lyset af, at der efter nødindgrebsforordningens regler om solidaritetsbidraget ikke skal ske en sådan opdeling af beregningsgrundlaget, herunder sammenligningsindkomsten i de 4 referenceår, når et selskab eller et fast driftssted både har indkomst fra aktiviteter inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne og indkomst fra andre aktiviteter.

Det foreslås desuden ved lovforslagets § 6, at det midlertidige solidaritetsbidrag vil skulle svares med foreløbige beløb i to rater, som forfalder til betaling henholdsvis den 1. oktober 2023 og den 1. i den anden måned efter fristen for afgivelse af oplysninger efter skattekontrollovens § 2.

For selskaber, der er skattepligtige efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, vil den foreslåede ordning indebære, at de to foreløbige rater vil skulle svares den 1. oktober 2023 og den 1. juni 2024, hvilket er på samme tidspunkt som de foreløbige rater, som selskaberne skal svare i relation til kulbrinteskat, jf. § 4 i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding. Dette er væsentligt af hensyn til de foreslåede særlige regler for kulbrinteindvindingsvirksomheder, jf. nedenfor pkt. 2.1.5.2.

For selskaber, der udelukkende er skattepligtige efter selskabsskattelovens regler, vil de foreløbige rater skulle svares senere end de to ordinære rater, der gælder for acontoskat efter selskabsskatteloven, idet de ordinære aconskatterater skal betales i marts og november i indkomståret, jf. selskabsskattelovens § 29 A, stk. 5. Ligesom det vil gælde for de selskaber, der er skattepligtige efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, vil de selskaber, der kun er skattepligtige efter selskabsskatteloven, efter forslaget først skulle betale den 2. foreløbige rate (mindst) 1 måned efter oplysningsfristens udløb.

I øvrigt foreslås det i lovforslagets § 5, at skattelovgivningens almindelige regler om afgivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen, skatteansættelse, klageadgang, kontrol og opkrævning m.v., herunder de tilknyttede straffebestemmelser, skal finde tilsvarende anvendelse med hensyn til det midlertidige solidaritetsbidrag.

Dette vil bl.a. indebære, at almindelige regler og principper, der finder anvendelse for opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst, vil skulle

finde tilsvarende anvendelse for opgørelsen af beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag.

Som eksempel på almindelige regler for indkomstopgørelsen, der tilsvarende vil skulle finde anvendelse i relation til opgørelsen af beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag, kan nævnes den generelle omgåelsesklausul i ligningslovens § 3. Ved opgørelsen af beregningsgrundlaget vil der således skulle ses bort fra arrangementer eller serier af arrangementer, der er tilrettelagt med det hovedformål, eller der som et af hovedformålene har at opnå en skattefordel, som virker mod formålet og hensigten med de foreslåede regler om det midlertidige solidaritetsbidrag.

Den endelige ansættelse af det midlertidige solidaritetsbidrag vil efter den foreslåede ordning skulle foretages efter samme regler, herunder i relation til klagefrister, frister for eventuel genoptagelse m.v., som gælder for ansættelsen af den selskabsskattepligtige indkomst efter selskabsskatteloven henholdsvis kulbrinteskattelovens kapitel 2. Det bemærkes herved, at en ændring af den selskabsskattepligtige indkomst i indkomståret 2023 vil få direkte betydning for opgørelsen af beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag.

Endelig foreslås det i lovforslagets § 9, at provenuet fra det midlertidige solidaritetsbidrag tilfalder staten, og at det skal anvendes i overensstemmelse med reglerne i nødindgrebsforordningens artikel 17.

2.1.5.2. Særlige regler for kulbrinteindvindingsvirksomheder

Det foreslås ved den i lovforslagets § 12, nr. 1, foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 27 D, at selskaber, der er skattepligtige efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, skal kunne modregne beløb, de betaler som midlertidigt solidaritetsbidrag, i eventuel kulbrinteskate, som de skal betale af den kulbrinteskattepligtige indkomst i indkomståret 2023.

Hvis beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag omfatter både indkomst, der beskattes efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, og indkomst, der kun beskattes efter selskabsskattelovens regler, vil kun den del af bidraget, der vedrører den skattepligtige indkomst opgjort efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, efter forslaget kunne modregnes i årets kulbrinteskate.

Det foreslås, at den del af bidraget, der vedrører den skattepligtige indkomst opgjort efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, i sådanne tilfælde vil skulle opgøres ved at beregne, hvad det midlertidige solidaritetsbidrag ville have udgjort, hvis beregningsgrundlaget, herunder sammenligningsindkomsten i

UDKAST

de 4 referenceår, udelukkende var blevet opgjort på grundlag af den del af selskabets indkomst, der beskattes efter kulbrinteskattelovens kapitel 2.

De berørte selskaber vil efter den ved lovforslagets § 11, nr. 1, foreslåede ændring af § 4, stk. 2, i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding kunne tage højde for den foreslåede modregning allerede ved betaling af de foreløbige kulbrinteskatterater vedrørende indkomståret 2023.

Hvis der i kulbrinteskattegrundlaget i indkomståret 2023 fratrækkes fremførbare underskud fra tidligere indkomstår, vil det være udtryk for en indirekte kulbrintebeskatning af indkomsten i indkomståret 2023. Efter den i forslaget § 12 foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 27 D, stk. 2, vil de berørte selskab imidlertid kunne vælge at bortse fra fremførbare underskud fra tidligere år ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten i indkomståret 2023. Denne adgang til at bortse fra fremførbare underskud foreslås dog begrænset, således at bortseelse kun kan ske, i det omfang det er nødvendigt for at kunne udnytte adgangen til at modregne det midlertidige solidaritetsbidrag i kulbrinteskate vedrørende indkomståret 2023.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes samlet set at medføre et umiddelbart merprovenu på 770 mio. kr. i 2023, hvilket delvist modsvares af et umiddelbart mindreprovenu på ca. 75 mio. kr. i 2024 og 370 mio. kr. i 2025.

Mio. kr. (2023-niveau)	2023	2024	2025	2030	Varigt	Finansår 2023
Umiddelbar virkning	770	-75	-370	0	5	770
Virkning efter tilbageløb	770	-75	-370	0	5	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	770	-75	-370	0	5	-
Umiddelbar virkning for kommuneskatten	0	0	0	0	0	-

Ændringen i beskatningen vurderes ikke at give anledning til tilbageløb, og det lægges til grund, at de berørte selskaber ikke vil ændre adfærd som følge af den midlertidigt forhøjede beskatning. Virkningen efter tilbageløb og adfærd svarer derfor til den umiddelbare virkning. Det bemærkes dog, at selskaberne vil have mulighed for at indrette sig på en sådan måde, at de begrænser størrelsen på det midlertidige solidaritetsbidrag, herunder f.eks. ved så vidt muligt at udskyde eller fremskynde omkostninger, så de afholdes i

UDKAST

2023 og derved nedbringer beregningsgrundlaget. Når forslaget vurderes at indebære et mindreprovenu i 2024 og 2025 skyldes det, at kulbrinteindvindingselskaberne får mulighed for at bortse fra fremførbare underskud i den kulbrinteskattepligtige indkomst, som dermed kan benyttes i senere indkomstår.

Over perioden 2023-2025 vurderes forslaget således at medføre et samlet merprovenu på ca. 325 mio. kr.

Det lægges til grund, at forslagets finansårsvirkning i 2023 udgør 770 mio. kr., svarende til den skønnede virkning i indkomståret.

Det provenu, som skønnes indbetalt i form af det midlertidige solidaritetsbidrag, og som dermed skal anvendes i overensstemmelse med reglerne i artikel 17 i Rådets forordning (EU) nr. 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser, svarer til den umiddelbare virkning i 2023.

Det midlertidige solidaritetsbidrag udgør en skattesanktion, da det indebærer en midlertidig forhøjet beskatning for udvalgte selskaber, hvorved reglerne adskiller sig fra generelle regler for beskatning af selskaber. Skattesanktionen opgøres som den umiddelbare virkning og skønnes dermed at udgøre ca. 770 mio. kr. i 2023.

Hele provenuet fra det midlertidige solidaritetsbidrag tilfalder staten, og forslaget har derfor ingen provenueæssige konsekvenser for kommunerne.

Det er ved vurderingen af de økonomiske konsekvenser for det offentlige lagt til grund, at indførelsen af det midlertidige solidaritetsbidrag ikke udløser kompensation efter kompensationsaftalen med DUC-partnerne.

Det midlertidige solidaritetsbidrag beror på EU-regler med virkning også for kulbrinteproducenter uden for dansk område. Nødindgrebsforordningen lader det dog bero på medlemsstaternes eget valg, om solidaritetsbidraget skal indføres i både 2022 og 2023 eller kun i et af årene. Desuden lader forordningen det bero på medlemsstaternes eget valg, om indkomstårets ekstraordinære selskabsskattepligtige overskud opgjort efter forordningens regler, skal beskattes med en sats, der er højere end 33 pct.

Det foreslås ved lovforslaget, at solidaritetsbidraget kun indføres i indkomståret 2023, og at satsen ikke skal være højere end 33 pct. Desuden foreslås

det, at der skal være mulighed for at modregne solidaritetsbidraget i indkomstårets kulbrinteskatefter adgang til bortseelse fra eventuelle fremførbare underskud i den kulbrinteskatepligtige indkomst. Kulbrinteproducenterne vil således ikke blive pålagt både det midlertidige solidaritetsbidrag og kulbrinteskate på indkomstårets ekstraordinære selskabsskatepligtige overskud opgjort efter nødindgrebsforordningens regler.

Det bemærkes, at selskabsskattesatsen for kulbrinteproducenter er 25 pct., og at det midlertidige solidaritetsbidrag efter nødindgrebsforordningen ikke kan tillades modregnet heri.

Derudover bemærkes, at den særlige tillægsskate, der ved høje oliepriser skal svares af selskaber, der har valgt at gøre brug af investeringsvinduet efter kulbrinteskattelovens kapitel 3 B, skal svares med henblik på hel eller delvis tilbagebetaling af den økonomiske fordel ved de skattelempler, som anvendelsen af investeringsvinduet indebærer. Tillægsskaten kan ikke overstige skattelemplerne og er således ikke en generel skate på overnormal profit i det indkomstår, tillægsskaten svares.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på ca. 0,2 mio. kr. i 2023 og 2024 til blandt andet implementering, mandtalsafklaring og sagsbehandling.

Lovforslaget vurderes at følge principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget skønnes at have negative økonomiske konsekvenser for de dele af erhvervslivet, som pålægges at betalte solidaritetsbidraget. De negative erhvervsøkonomiske konsekvenser svarer til den umiddelbare virkning for staten med modsat fortegn.

Lovforslaget vil for de samme selskaber medføre administrative omkostninger, som dog vurderes at være begrænsede.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører og supplerer bestemmelserne om et midlertidigt solidaritetsbidrag i kapitel III i Rådets forordning (EU) nr. 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser (nødindgrebsforordningen). Forordningen trådte i kraft den 8. oktober 2022 og gælder umiddelbart i Danmark fra denne dato.

Nødindgrebsforordningens bestemmelser om det midlertidige solidaritetsbidrag indeholder dog et betydeligt råderum for medlemsstaterne i relation til fastsættelse af udfyldende eller supplerende national lovgivning, herunder ved at opretholde eller indføre tilsvarende nationale foranstaltninger. Forordningen fastsætter desuden udtrykkeligt, at medlemsstaterne skal vedtage og offentliggøre nationale foranstaltninger til gennemførelse af det midlertidige solidaritetsbidrag, jf. forordningens artikel 14, stk. 3.

Det er vurderingen, at lovforslaget udelukkende gengiver og supplerer forordningens regler, i det omfang det er nødvendigt for at gennemføre det midlertidige solidaritetsbidrag i dansk ret på en hensigtsmæssig måde.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 27. januar 2023 til den 23. februar 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Dansk Erhverv, Dansk Offshore, Danske Advokater, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Drivkraft Danmark, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR - danske revisorer, Green Power Denmark, Justitia, Kraka, Landsskatteretten, Skatteankeforvaltningen, SRF Skattefaglig Forening.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser	Lovforslaget skønnes at medføre et merprovenu for det offentlige på ca.	Ingen

UDKAST

for stat, kommuner og regioner	325 mio. kr. Det samlede skønnede merprovenu for det offentlige udgøres af et merprovenu på ca. 770 mio. kr. i 2023 og et mindreprovenu for det offentlige på 75 mio. kr. i 2024 og 370 mio. kr. i 2025.	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget skønnes at medføre negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, svarende til det umiddelbare merprovenu for det offentlige på i 2023. De negative økonomiske konsekvenser afbødes for visse kulbrinteindvindingselskaber i 2024 og 2025, svarende til den umiddelbare virkning for det offentlige.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre negative administrative konsekvenser for erhvervslivet, men disse vurderes at være begrænsede.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

UDKAST

<p>Forholdet til EU-retten</p>	<p>Lovforslaget gennemfører og supplerer bestemmelserne om et midlertidigt solidaritetsbidrag i kapitel III i Rådets forordning (EU) nr. 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser (nødindgrebsforordningen). Medlemsstaterne skal efter forordningens artikel 14, stk. 3, vedtage og offentliggøre nationale foranstaltninger til gennemførelse af det midlertidige solidaritetsbidrag, og det er vurderingen, at lovforslaget udelukkende gengiver og supplerer forordningens regler, i det omfang det er nødvendigt for at gennemføre det midlertidige solidaritetsbidrag i dansk ret på en hensigtsmæssig måde.</p>				
<p>Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)</p>	<table style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 50%;">Ja</td> <td style="width: 50%;">Nej</td> </tr> <tr> <td></td> <td>X</td> </tr> </table>	Ja	Nej		X
Ja	Nej				
	X				

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at loven supplerer og gennemfører bestemmelserne om et midlertidigt solidaritetsbidrag i kapitel III i Rådets forordning (EU) nr. 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser, jf. bilag 1 til denne lov.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger lovens overordnede formål, som er at supplere og gennemføre nødindgrebsforordningens bestemmelser om et midlertidigt solidaritetsbidrag, der har til formål at finansiere støtte til energislutkunder. Bestemmelserne om det midlertidige solidaritetsbidrag fremgår af forordningens kapitel III, artikel 14-17.

Til § 2

Det foreslås i *1. pkt.*, at pligt til at svare det midlertidige solidaritetsbidrag påhviler selskaber med aktiviteter inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne, der er skattepligtige efter kulbrinteskatteloven eller selskabsskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, litra a.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at fastlægge det overordnede anvendelsesområde for det midlertidige solidaritetsbidrag og er i overensstemmelse med nødindgrebsforordningens artikel 14, stk. 1, jf. artikel 2, nr. 15 og 16.

Efter forslaget vil det midlertidige solidaritetsbidrag skulle svares af selskaber, der har aktiviteter inden for de angivne sektorer, og som enten er skattepligtige efter kulbrinteskatteloven eller fuldt skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1 eller omfattet af begrænset skattepligt i medfør af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, om fast driftssted.

Det foreslås i *2. pkt.*, at det er en betingelse, at mindst 75 pct. af den skattepligtige omsætning i indkomståret 2023 hidrører fra økonomiske aktiviteter inden for råstofudvinding, minedrift, raffinering af råolie eller fremstilling af koksovsprodukter som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse gengiver og supplerer bestemmelsen i nødindgrebsforordningens artikel 2, nr. 17. I denne bestemmelse er de selskaber og faste driftssteder, der skal omfattes af det midlertidige solidaritetsbidrag defineret som selskaber og faste driftssteder, der »genererer mindst 75 % af deres omsætning fra økonomiske aktiviteter inden for råstofudvinding, minedrift, raffinering af råolie eller fremstilling af koksovsprodukter som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006«.

Ved den foreslåede bestemmelse foreslås forordningens bestemmelse i artikel 2, nr. 17, suppleret med en angivelse af, at omsætningsgrænsen på 75 pct. skal være opfyldt i indkomståret 2023. Forslaget om at præcisere, i hvilken periode omsætningsgrænsen skal være nået, skal ses i lyset af, at det ved lovforslaget foreslås, at det midlertidige solidaritetsbidrag skal svares af indkomsten i indkomståret 2023, jf. lovforslagets § 3.

Den foreslåede bestemmelse vil skulle ses i sammenhæng med forslaget til bestemmelsens 1. pkt. Når der i det foreslåede 2. pkt. henvises til, at mindst 75 pct. af den skattepligtige omsætning skal vedrøre økonomiske aktiviteter inden for råstofudvinding, minedrift, raffinering af råolie eller fremstilling af koksovsprodukter, er det således også et krav, at disse aktiviteter vedrører råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne. Omsætning ved råstofudvinding inden for andre sektorer end de nævnte vil således ikke skulle medregnes ved vurderingen af, om omsætningsgrænsen er nået.

Der henvises i den foreslåede bestemmelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder. De økonomiske aktiviteter, som omsætningsgrænsen vedrører, er opregnet i forordningens bilag 1, hovedafdeling B (råstofudvinding), hovedgrupperne 05 (indvinding af kul og brunkul) og 06 (indvinding af råolie og naturgas), og hovedafdeling C (fremstillingsvirksomhed), hovedgruppe 19 (fremstilling af koks og raffinerede mineralolieprodukter).

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse vedrører opgørelsen af det beregningsgrundlag, som det midlertidige solidaritetsbidrag efter forslaget vil skulle svares af.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag er selskabets eller det faste driftssteds skattepligtige overskud opgjort før eventuel sambeskatning efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 og selskabsskattelovens afsnit III i indkomståret 2023.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag vil være den selskabsskattepligtige indkomst for selskabet eller det faste driftssted i indkomståret 2023, således som denne opgøres efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 og selskabsskattelovens afsnit III, idet der ikke skal tages hensyn til eventuel sambeskatning med koncernforbundne selskaber.

Den selskabsskattepligtige indkomst i indkomståret 2023, og dermed beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag, vil skulle opgøres efter eventuelt fradrag for selskabets egne fremførbare underskud i tidligere indkomstår efter de almindelige regler herom i selskabsskattelovens § 12. Derimod vil der ved opgørelsen af beregningsgrundlaget ikke være adgang til at modregne sambeskattede selskabers underskud. Det gælder både sambeskattede selskabers underskud i indkomståret 2023 og sådanne selskabers eventuelle fremførbare underskud fra tidligere indkomstår, der i sambeskatningen kan modregnes efter bestemmelsen i selskabsskattelovens § 31, stk. 2.

For selskaber og faste driftssteder, der både har indkomst ved kulbrinteindvinding, der beskattes efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, og indkomst, der kun beskattes efter selskabsskatteloven, vil beregningsgrundlaget skulle udgøre den samlede indkomst opgjort efter de to regelsæt. Er der f.eks. opgjort en negativ indkomst, der udelukkende beskattes efter selskabsskatteloven, mens der er opgjort en positiv selskabsskattepligtig indkomst efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, vil beregningsgrundlaget være nettobeløbet af de opgjorte indkomster.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at er indkomståret 2023 kortere eller længere end 12 måneder, omregnes beregningsgrundlaget efter 1. pkt., således at det kommer til at svare til beløbet i en 12 måneders periode.

Efter selskabsskattelovens § 10, stk. 1, 1. og 2. pkt., er udgangspunktet, at indkomståret er kalenderåret, men består skattepligten kun en del af året, er indkomståret dog kun denne del. Der er mulighed for at vælge et forskudt indkomstår, jf. de nærmere regler herom i selskabsskattelovens § 10, stk. 1, 3.-6. pkt., ligesom et indkomstår kan omlægges, såfremt dette er begrundet

UDKAST

i særlige forhold, jf. selskabsskattelovens § 10, stk. 1. Selskaber, der er skattepligtige efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, skal anvende kalenderåret som indkomstår, jf. § 11, stk. 1, i lov om ansættelse og opkrævning mv. af skat ved kulbrinteindvinding.

I tilfælde, hvor indkomståret 2023 dækker en kortere eller længere periode end et fuldt år (12 måneder), vil den foreslåede bestemmelse indebære, at den skattepligtige indkomst vil skulle omregnes til en 12 måneders periode. Ved en sådan omregning vil indkomsten i et indkomstår på 8 måneder f.eks. skulle ganges med 12/8. Omregningen vil medføre, at de ekstraordinære indkomster fra aktiviteterne inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne vil blive beskattet i en 12 måneders periode, uanset om indkomståret 2023, f.eks. som følge af en omlægning af indkomstår, for et konkret selskab ikke har udgjort 12 måneder.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at beregningsgrundlaget for et indkomstår, der er kortere end 12 måneder, ikke omregnes efter 2. pkt., hvis skattepligten kun har bestået en del af den 12 måneders periode, der ellers ville have udgjort indkomståret, og selskabets eller det faste driftssteds aktiviteter inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne i resten af perioden har været ejet af et selskab eller et fast driftssted, der er omfattet af § 2.

Den foreslåede bestemmelse skal tage højde for tilfælde, hvor der f.eks. som følge af stiftelse eller opløsning af et selskab, hvis indkomstår følger kalenderåret, ikke har foreligget skattepligt til Danmark i hele 2023.

Hvis indkomsten fra de aktiviteter, som begrundes, at selskabet eller det faste driftssted skal svare det midlertidige solidaritetsbidrag, i resten af 2023 har været ejet af et andet selskab eller fast driftssted, der også skal svare det midlertidige solidaritetsbidrag, vil en omregning til en 12 måneders periode efter det foreslåede 2. pkt. medføre, at indkomsten fra de pågældende aktiviteter beskattes hos begge enheder. Den foreslåede bestemmelse har til formål at undgå en sådan dobbelt pålæggelse af det midlertidige solidaritetsbidrag.

Den foreslåede bestemmelse vil f.eks. skulle finde anvendelse, hvis et kulbrinteindvindingsselskab opløses i forbindelse med, at det den 1. juli 2023 indgår i en skattefri fusion med et nystiftet selskab, der viderefører kulbrinteindvindingsselskabets aktiviteter. I et sådant tilfælde vil eventuelle ekstraordinære indtægter fra kulbrinteindvindingsselskabets aktiviteter skulle pålægges det midler-

UDKAST

tidige solidaritetsbidrag på grundlag af de to selskabers indkomst efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 i henholdsvis første og andet halvår 2023, uden at selskabernes indkomst omregnes til indkomsten i en 12 måneders periode.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at beregningsgrundlaget reduceres med selskabets eller det faste driftssteds gennemsnitlige skattepligtige overskud før eventuel sambeskatning efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 og selskabsskattelovens afsnit III i de 4 første indkomstår påbegyndt den 1. januar 2018 eller senere med tillæg af 20 pct.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at beregningsgrundlaget vil skulle reduceres i overensstemmelse med nødindgrebsforordningens artikel 15. Det er således kun den del af beregningsgrundlaget, der overstiger det gennemsnitlige skattepligtige overskud før sambeskatning i de 4 referenceår med tillæg af 20 pct., der pålægges der midlertidige solidaritetsbidrag. Opførelsen af det skattepligtige overskud i referenceårene foretages, uanset om 75 pct. af den skattepligtige omsætning i selskabet i et eller flere af årene vedrørte økonomiske aktiviteter inden for råstofudvinding, minedrift, raffinering af råolie eller fremstilling af koksovsprodukter.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at udgør de i 1. pkt. nævnte indkomstår en periode, der er kortere eller længere end 48 måneder, omregnes det samlede skattepligtige overskud i de 4 indkomstår til en periode på 48 måneder, før det gennemsnitlige skattepligtige overskud opgøres.

Hvor et eller flere af de 4 indkomstår, der anvendes som referenceår, har været kortere eller længere end 12 måneder, vil den foreslåede bestemmelse indebære, at den samlede indkomst i de 4 indkomstår vil skulle omregnes til indkomsten i en periode på 48 måneder, før den gennemsnitlige indkomst beregnes ved at dividere den samlede indkomst i perioden med 4. Den foreslåede bestemmelse vil også skulle finde anvendelse, hvis et selskab f.eks. er blevet stiftet mindre end 48 måneder før starten af indkomståret 2023.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at gennemsnitsindkomsten i sådanne tilfælde opgøres for en 12 måneders periode, således at den vil udgøre et korrekt sammenligningsgrundlag, når det beregnes, i hvilket omfang der i indkomståret 2023 er oppebåret ekstraordinære overskud, der skal pålægges det midlertidige solidaritetsbidrag.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at beregningsgrundlaget ikke reduceres, hvis det gennemsnitlige skattepligtige overskud opgjort efter 1. og 2. pkt. er negativt.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der vil skulle svares midlertidigt solidaritetsbidrag af hele det efter forslaget til stk. 1 opgjorte beregningsgrundlag, hvis det gennemsnitlige skattepligtige overskud opgjort efter 1. og 2. pkt. er negativt.

Det foreslås i *stk. 2, 4. pkt.*, at er indkomståret 2023 kortere end 12 måneder, og skal der efter stk. 1, 3. pkt., ikke ske en omregning af beregningsgrundlaget, så det svarer til beløbet i en 12 måneders periode, reduceres det gennemsnitlige overskud forholdsmæssigt, før beregningsgrundlaget reduceres efter 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil skulle tage højde for de tilfælde, hvor beregningsgrundlaget for et indkomstår 2023, der er kortere end 12 måneder, efter forslaget til stk. 1, 3. pkt., ikke skal omregnes, så det svarer til beløbet i en 12 måneders periode. I så fald vil den periode, som gennemsnitsindkomsten opgøres for, skulle være den samme, for at gennemsnitsindkomsten vil udgøre et korrekt sammenligningsgrundlag.

Til § 4

Det foreslås, at det midlertidige solidaritetsbidrag svares med 33 pct. af det efter § 3 opgjorte beregningsgrundlag.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det midlertidige solidaritetsbidrag vil skulle svares med den sats, der følger af nødindgrebsforordningens artikel 16.

Til § 5

Det foreslås, at skattelovgivningens almindelige regler om afgivelse af oplysninger til told- og skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2, skatteansættelse, klageadgang, kontrol og opkrævning m.v., herunder de tilknyttede straffebestemmelser, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til det midlertidige solidaritetsbidrag med de ændringer, der følger af denne lov.

Dette vil bl.a. indebære, at skattekontrollovens almindelige oplysnings-, kontrol- og sanktionsbestemmelser vil skulle finde anvendelse. Skatteforvaltningslovens almindelige processuelle regler vedrørende skatteansættel-

UDKAST

ser, herunder vedrørende genoptagelse, klage og domstolsprøvelse, vil tilsvarende skulle finde anvendelse, lige som opkrævningslovens almindelige regler vil skulle gælde.

Den foreslåede bestemmelse vil også indebære, at de almindelige regler, der gælder for ansættelsen af den skattepligtige indkomst vil skulle finde anvendelse, herunder den generelle omgåelsesklausul i ligningslovens § 3. Ved opgørelsen af beregningsgrundlaget vil der således skulle ses bort fra arrangementer eller serier af arrangementer, der er tilrettelagt med det hovedformål, eller der som et af hovedformålene har at opnå en skattefordel, som virker mod formålet og hensigten med de foreslåede regler om det midlertidige solidaritetsbidrag.

Den endelige ansættelse af beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag vil efter den foreslåede bestemmelse skulle foretages efter samme regler, herunder i relation til klagefrister, frister for eventuel genoptagelse m.v., som gælder for ansættelsen af den selskabsskattepligtige indkomst efter selskabsskatteloven henholdsvis kulbrinteskattelovens kapitel 2. Det bemærkes herved, at en ændring af den selskabsskattepligtige indkomst i indkomståret 2023 vil få direkte betydning for opgørelsen af beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag.

Også en ændring af den selskabsskattepligtige indkomst i et eller flere af de 4 indkomstår, der efter de foreslåede regler udgør det sammenligningsgrundlag, der skal anvendes ved fastlæggelsen af, i hvilket omfang der er oppebåret ekstraordinære profitter i indkomståret 2023, vil kunne få direkte virkning for opgørelsen af beregningsgrundlaget for det midlertidige solidaritetsbidrag. Hvor der sker en ændring af ansættelsen af den selskabsskattepligtige indkomst i et af de 4 referenceår, vil det således kunne medføre, at der vil være adgang til ekstraordinær genoptagelse af ansættelsen af det midlertidige solidaritetsbidrag efter reglen i skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 2, om ansættelsesændringer, der er en direkte følge af en ansættelse vedrørende den skattepligtige for et andet indkomstår.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at det midlertidige solidaritetsbidrag svares med foreløbige beløb i to rater, som forfalder til betaling den 1. oktober 2023 og den 1. i den anden måned efter fristen for afgivelse af oplysninger efter skattekontrollovens § 2, og at sidste rettidige betalingsdag er den 20. i forfaldsmåned.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det midlertidige solidaritetsbidrag på samme måde som selskabsskatten vil skulle svares i to a conto-rater.

Skattepligtige, der er omfattet af kulbrinteskattelovens kapitel 2 og 3 A, skal afgive oplysninger til Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2 senest den 1. maj i året efter indkomståret, og de skal anvende kalenderåret som indkomstår, jf. § 1, stk. 4, og § 11, stk. 1, i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding.

De foreløbige rater vil for disse selskaber skulle forfalde til betaling henholdsvis den 1. oktober 2023 og den 1. juni 2024, hvilket vil være det samme tidspunkt, som kulbrinteskattepligtige selskaber vil skulle svare de foreløbige kulbrinteskatterater, jf. § 4 i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding.

For selskaber, der ikke er skattepligtige efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 og 3 A, er oplysningsfristen senest 6 måneder efter indkomstårets udløb, jf. skattekontrollovens § 12, stk. 1. Udløber indkomståret i perioden fra og med den 1. marts til og med den 31. marts, skal oplysningerne dog gives senest den 1. september samme år, jf. skattekontrollovens § 12, stk. 2.

For et selskab, der anvender kalenderåret som indkomstår, udløber indkomståret 2023 den 31. december 2023, og skattekontrollovens § 12, stk. 1, fører således til, at oplysningsfristen er den 30. juni 2024. Når den 2. foreløbige rate efter den foreslåede bestemmelse vil forfalde til betaling den 1. i den anden måned efter oplysningsfristens udløb, vil det således indebære, at forfaldsdagen for den 2. rate vil være den 1. august 2024.

Det foreslås i *stk. 2, 1.-3. pkt.*, at Skatteforvaltningen fastsætter de foreløbige beløb, der så vidt muligt skal svare til det midlertidige solidaritetsbidrag, der fastsættes efter indkomstårets udløb. Ved fastsættelsen af 1. rate af det foreløbige midlertidige solidaritetsbidrag lægges selskabets eller det faste driftsstedes oplysninger efter § 7 til grund, i det omfang told- og skatteforvaltningen finder oplysningerne tilstrækkeligt sandsynliggjort. 1. rate udgør halvdelen af det forventede midlertidige solidaritetsbidrag.

De foreslåede bestemmelser vil indebære, at Skatteforvaltningen vil skulle fastsætte to lige store foreløbige rater på grundlag af de oplysninger, som de berørte selskaber og faste driftssteder selv vil skulle afgive i medfør af den nedenfor foreslåede bestemmelse i § 7. De afgivne oplysninger vil skulle

UDKAST

lægges til grund af Skatteforvaltningen, medmindre der foreligger omstændigheder, som giver anledning til at mene, at de ikke er tilstrækkeligt sandsynliggjorte. Skatteforvaltningen vil således efter forslaget skulle have bevisbyrden for, at de afgivne oplysninger ikke er tilstrækkeligt sandsynliggjorte.

Det foreslås i *stk. 2, 4.-7. pkt.*, at 2. rate fastsættes på grundlag af oplysningerne, som er afgivet til Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2, således at summen af 1. og 2. rate udgør det midlertidige solidaritetsbidrag. Hvis 2. rate beregnet på dette grundlag er større end 1. rate, betales et tillæg på 2 pct. af forskelsbeløbet mellem 1. og 2. rate, og er 2. rate mindre end 1. rate, tilkommer der den skattepligtige en godtgørelse på 2 pct. af forskelsbeløbet. Tillæg eller godtgørelse medregnes ikke ved indkomstopgørelsen.

De foreslåede bestemmelser vil indebære, at den 2. rate først vil skulle fastsættes, efter at de berørte selskaber og faste driftssteder har afgivet de årlige oplysninger om deres skattepligtige indkomst, jf. skattekontrollovens § 2, og den 2. rate vil skulle fastsættes således, at den sammen med den 1. rate udgør det samlede midlertidige solidaritetsbidrag for indkomståret 2023. Der vil desuden skulle opkræves et ikke-fradragsberettiget tillæg eller udbetales en ikkeskattepligtig godtgørelse på 2 pct. af det beløb, der måtte være forskellen mellem de to rater. De foreslåede bestemmelser svarer til de regler, der gælder for opkrævning af kulbrinteskattens 2. rate, jf. § 4, stk. 2, i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding.

Om tilfælde, hvor det endeligt fastsatte midlertidige solidaritetsbidrag overstiger det beløb, der er indbetalt som 1. foreløbige rate, henvises til bemærkningerne bestemmelsen i forslagets § 8.

Det foreslås i *stk. 3*, at må det efter Skatteforvaltningens skøn antages, at det foreløbigt beregnede midlertidige solidaritetsbidrag vil være væsentligt større end det endelige midlertidige solidaritetsbidrag, skal der efter selskabets eller det faste driftsstedes begæring herom ske hel eller delvis tilbagebetaling af 1. rate af det foreløbigt beregnede bidrag.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der efter begæring fra selskabet eller det faste driftssted vil skulle ske hel eller delvis tilbagebetaling af den 1. rate af det midlertidige solidaritetsbidrag, såfremt det må lægges til grund, at denne rate i sig selv væsentligt overstiger det endelige midlertidige solidaritetsbidrag, der skal svares for indkomståret 2023. Selskabet eller det

UDKAST

faste driftssted vil skulle have bevisbyrden for, at der bør ske en sådan hel eller delvis tilbagebetaling.

Den foreslåede bestemmelse svarer til reglen om eventuel tilbagebetaling af 1. rate af kulbrinteskatten, jf. § 4, stk. 3, i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding.

Det foreslås i *stk. 4*, at er et beløb, som den skattepligtige efter stk. 1 skal indbetale til det offentlige, ikke betalt rettidigt, skal selskabet eller det faste driftssted betale en rente i henhold til opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2, og at rentebeløbet tilfalder statskassen.

Den foreslåede bestemmelse svarer til de regler, der generelt gælder ved for sen betaling af skatter, jf. f.eks. § 4, stk. 4, i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, der gælder ved for sen betaling af kulbrinteskate.

Til § 7

Det foreslås i § 7, at selskaber og faste driftssteder omfattet af § 2 til brug ved beregning og opkrævning af det foreløbige midlertidige solidaritetsbidrag skal give Skatteforvaltningen oplysning om det forventede beregningsgrundlag efter § 3, at Skatteforvaltningen udfærdiger skemaer, hvorpå oplysningerne gives senest den 1. juli 2023, og at såfremt behørigt forskudsskema ikke foreligger inden den i 2. pkt. nævnte frist, fastlægges det forventede beregningsgrundlag skønsmæssigt.

I medfør af den foreslåede bestemmelse vil de selskaber og faste driftssteder, der er omfattet af den i § 2 foreslåede bestemmelse, senest den 1. juli 2023 skulle afgive oplysninger til Skatteforvaltningen om det forventede beregningsgrundlag for det midlertidige solidaritetsbidrag. Oplysningerne vil skulle afgives på et særligt forskudsskema, der udarbejdes af Skatteforvaltningen.

Oplysningerne vil skulle danne grundlag for Skatteforvaltningens fastsættelse af de foreløbige rater af det midlertidige solidaritetsbidrag, jf. den foreslåede bestemmelse i § 6. Har selskabet ikke afgivet oplysningerne senest den 1. juli 2023, vil Skatteforvaltningen skulle fastsætte de foreløbige rater skønsmæssigt.

Til § 8

Det foreslås i § 8, stk. 1, at i det omfang det endeligt ansatte midlertidige solidaritetsbidrag afviger fra det beregnede foreløbige midlertidige solidaritetsbidrag, skal der ske en efterbetaling eller tilbagebetaling af dette beløb. Beløbet tillægges en årlig rente, der svarer til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et tillæg på 2 pct., beregnet fra forfaldsdagen for den 2. foreløbige rate, jf. § 6, stk. 1, indtil efterbetalingsbeløbet forfalder til betaling, eller indtil tilbagebetaling sker, og rentebeløbet medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der vil skulle ske en efterfølgende regulering, hvis det beløb, der er indbetalt efter de i lovforslagets § 6 foreslåede bestemmelser om det beregnede foreløbige midlertidige solidaritetsbidrag, afviger fra det beløb, der udgør det endeligt ansatte midlertidige solidaritetsbidrag.

2. rate af det foreløbigt beregnede midlertidige solidaritetsbidrag vil skulle fastsættes på grundlag af de oplysninger, som selskabet eller det faste driftssted har afgivet efter skattekontrollovens § 2, jf. forslaget til § 6 og bemærkningerne hertil. Overstiger det beløb, der er opkrævet som 1. rate, i sig selv det endeligt ansatte midlertidige solidaritetsbidrag, vil det indebære, at der vil skulle ske en tilbagebetaling efter den foreslåede bestemmelse.

Derudover vil efterbetaling eller tilbagebetaling efter den foreslåede bestemmelse skulle ske, hvis den endelige ansættelse af det midlertidige solidaritetsbidrag medfører, at det fastsættes til et beløb, der ikke svarer til den foreløbige beregning, der er foretaget i forbindelse med fastsættelsen af den 2. foreløbige rate. Dette vil kunne skyldes både korrektioner i forbindelse med den almindelige ansættelse og efterfølgende ansættelsesændringer, herunder i forbindelse med eventuel genoptagelse efter skatteforvaltningslovens almindelige regler.

De foreslåede regler om rentetillæg i forbindelse med efterbetaling eller tilbagebetaling svarer til reglerne om rentetillæg, når der skal ske efterbetaling eller tilbagebetaling, fordi den endeligt fastsatte kulbrinteskate afviger fra den foreløbigt beregnede kulbrinteskate, jf. § 6, stk. 1, i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding.

Det foreslås i § 8, stk. 2, at efterbetalingsbeløbet forfalder til betaling den 1. i den anden måned efter, at der er givet underretning om ansættelsen med

UDKAST

betalingsfrist til den 20. i forfaldsmåned, og at reglerne i § 6, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter forfaldstidspunktet og sidste rettidige betalingsfrist i de tilfælde, hvor bestemmelsen i forslaget til stk. 1 medfører, at selskabet eller det faste driftssted skal efterbetale et beløb til det offentlige. Henvisningen til bestemmelsen i forslaget § 6, stk. 4, indebærer, at hvis efterbetalingsbeløbet ikke er betalt rettidigt, vil den skattepligtige skulle betale en rente i henhold til opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2, og at rentebeløbet tilfalder statskassen.

Det foreslås i § 8, stk. 3, at tilbagebetaling sker inden udgangen af den måned, der følger nærmest efter, at der er givet underretning om ansættelsen, og at forinden udbetaling modregnes eventuelle skatterestancer med påløbne renter.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, hvornår tilbagebetaling skal foretages i de tilfælde, hvor bestemmelsen i forslaget til stk. 1 medfører, at der skal ske tilbagebetaling af et beløb til selskabet eller det faste driftssted.

Til § 9

Det foreslås i § 9, stk. 1, at det midlertidige solidaritetsbidrag tilfalder staten.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der ikke vil skulle tilfalde kommunerne nogen andel af provenuet fra det midlertidige solidaritetsbidrag. Bestemmelsen skal bl.a. ses i sammenhæng med, at nødindgrebsforordningen regulerer provenuanvendelsen, jf. umiddelbart nedenfor.

Det foreslås i § 9, stk. 2, at staten anvender provenuet fra det midlertidige solidaritetsbidrag i overensstemmelse med reglerne i artikel 17 i Rådets forordning (EU) nr. 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser.

Nødindgrebsforordningens artikel 17 fastsætter bestemmelser om, til hvilke foranstaltninger medlemsstaterne skal anvende det provenu, der oppebæres i medfør af forordningens bestemmelser om det midlertidige solidaritetsbidrag.

Lovforslaget har ikke til formål at regulere provenuanvendelsen, og den foreslåede bestemmelse er derfor blot udtryk for, at det af ordenshensyn vurderes hensigtsmæssigt at medtage en henvisning til forordningens bestemmelse herom.

UDKAST

Herved præciseres det desuden, at forordningens bestemmelse om anvendelse af provenuet fra det midlertidige solidaritetsbidrag også vil skulle gælde, uanset om et selskab eller fast driftssted anvender den i lovforslagets § 12 foreslåede mulighed for at fradrage et beløb, der er betalt i midlertidigt solidaritetsbidrag, i den kulbrinteskate, som skal betales for indkomståret 2023.

Til § 10

Det foreslås, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det bemærkes, at det følger af den foreslåede bestemmelse i lovens § 3, at det midlertidige solidaritetsbidrag skal svares på grundlag af de berørte selskabers selskabsskattepligtige indkomst i indkomståret 2023.

Til § 11

Efter § 4 i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding svares kulbrinteskate efter kulbrinteskattelovens kapitel 3 A med foreløbige beløb i to rater, som forfalder til betaling den 1. oktober i indkomståret og den 1. juni i året efter indkomståret.

Af § 4, stk. 2, 1. og 2. pkt., i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding fremgår, at Skatteforvaltningen fastsætter den foreløbige kulbrinteskate, og at de foreløbige skattebeløb så vidt muligt skal svare til den skate, der pålignes efter indkomstårets udløb.

Det foreslås, at i § 4, stk. 2, 2. pkt., i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skate ved kulbrinteindvinding indsættes efter »den skate«: »efter eventuelt fradrag efter kulbrinteskattelovens § 27 D«.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i lyset af den ved lovforslagets § 12 foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 27 D, hvorved det foreslås, at midlertidigt solidaritetsbidrag efter lovforslagets § 6, der vedrører det skattepligtige overskud opgjort efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, kan fradrages i kulbrinteskate efter kulbrinteskattelovens kapitel 3 A, der er pålignet i indkomståret 2023.

Den foreslåede tilføjelse til § 4, stk. 2, 2. pkt., i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skate ved kulbrinteindvinding vil indebære, at de foreløbige

UDKAST

rater skal fastsættes således, at de så vidt muligt svarer til den endeligt pålignede kulbrinteskatefter fradrag efter den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 27 D.

Til § 12

Beskatningen af selskaber, der har indkomst ved indvinding af olie og gas, sker dels via den almindelige selskabsskat og tillægsselskabsskat, dels via den særlige kulbrinteskatefter fradrag efter den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 2. Selskabsskatten udgør i alt 25 pct. (22 pct. selskabsskat og 3 pct. tillægsselskabsskat), og kulbrinteskatten udgør 52 pct. Selskabsskatten kan fradrages ved opgørelsen af den indkomst, hvoraf der skal svares kulbrinteskatefter fradrag efter den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 D.

Der foretages både en indkomstopgørelse til brug for beregningen af selskabsskat/tillægsselskabsskat, jf. kulbrinteskattelovens kapitel 3 A, og en indkomstopgørelse til brug for beregningen af kulbrinteskatefter fradrag efter den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens kapitel 3 A.

Den indkomst, der beskattes efter de særlige regler for indtægt ved kulbrinteindvindingsvirksomhed i kulbrinteskattelovens kapitel 2 og 3 A, er omfattet af et såkaldt »ring fence«. Herved forstås dels, at udgifter, der vedrører anden indkomst, ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af indkomsten efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, dels at underskud fra anden indkomst heller ikke kan overføres til fradrag i denne indkomst, jf. kulbrinteskattelovens § 11, stk. 3.

Såfremt den skattepligtige kulbrinteindkomst efter kulbrinteskattelovens § 3 A udviser underskud, kan underskuddet fremføres til modregning i tilsvarende indkomst for senere indkomstår, jf. kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 1. Af bestemmelsen følger desuden, at underskud kun kan fremføres til et senere indkomstår, i det omfang det ikke kan modregnes i tidligere års indkomst.

Når kulbrinteindvindingsaktiviteterne ophører, vil udgifter til fjernelse af de anvendte anlæg kunne fradrages i både grundlaget for selskabsskat og kulbrinteskatefter fradrag efter den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 10 A.

Hvis der refterer et uudnyttet underskud ved endeligt ophør af virksomhed med indvinding af kulbrinter, kan den skattepligtige efter kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, desuden få udbetalt skatteværdien af den del af underskuddet, som vedrører fradrag for fjernelsesomkostninger efter § 10 A. Skat-

teværdien beregnes med skattesatsen for de senest pålignede kulbrinteskatter, og udbetalingen kan højst udgøre den kulbrinteskatepligtige har betalt.

Bestemmelsen i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, indebærer en såkaldt carry back-ordning, som i relation til fradrag for fjernelsesomkostningerne stiller de kulbrinteskatepligtige selskaber på tilnærmelsesvist samme måde, som hvis udgifterne var blevet afholdt, mens indvindingsvirksomheden fortsat kastede indtægter af sig. Carry back-reglen gælder kun i relation til kulbrinteskatten, og der er således ikke adgang til at få udbetalt skatteværdien af et eventuelt underskud i den selskabsskatepligtige kulbrinteindkomst.

Om beskatningen af indkomst ved kulbrinteindvinding henvises i øvrigt til pkt. 2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger

Det foreslås i kulbrinteskattelovens § 27 D, stk. 1, 1. pkt., at midlertidigt solidaritetsbidrag efter § 6 i lov om midlertidigt solidaritetsbidrag, der vedrører det skattepligtige overskud opgjort efter kapitel 2, kan fradrages i kulbrinteskatepligtige overskud opgjort efter kapitel 2, kan fradrages i kulbrinteskatepligtige overskud opgjort efter kapitel 2, der er pålignet i indkomståret 2023.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at de selskaber og faste driftssteder, der er skattepligtige efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, og som derfor vil skulle svare kulbrinteskatepligtige overskud opgjort efter kapitel 2, vil kunne fradrage det beløb, de i indkomståret 2023 har betalt i midlertidigt solidaritetsbidrag, i den kulbrinteskatepligtige overskud opgjort efter kapitel 2, der er pålignet i indkomståret 2023. Dette skal dog kun gælde for den del af det midlertidige solidaritetsbidrag, der vedrører det skattepligtige overskud opgjort efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, jf. herom bemærkningerne nedenfor til forslaget stk. 1, 2. pkt.

De pågældende selskaber og faste driftssteder vil således ikke både skulle betale det midlertidige solidaritetsbidrag og kulbrinteskatepligtige overskud opgjort efter kapitel 2, der er pålignet i indkomståret 2023, af de ekstraordinære profitter, som de oppebærer ved kulbrinteindvindingsaktiviteterne i 2023.

Det foreslås i § 27 D, stk. 1, 2. pkt., at det midlertidige solidaritetsbidrag, der vedrører det skattepligtige overskud opgjort efter kapitel 2, er den del af det midlertidige solidaritetsbidrag, som skulle svares, hvis beregningsgrundlaget efter § 3 i lov om midlertidigt solidaritetsbidrag var opgjort udelukkende på grundlag af selskabets skattepligtige overskud opgjort efter kapitel 2.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vedrører tilfælde, hvor et selskab eller fast driftssted, der vil skulle svare det midlertidige solidaritetsbidrag, både har indkomst, der er skattepligtig efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, og anden indkomst der kun beskattes efter selskabsskattelovens regler.

Kulbrinteskat svares kun af indkomst, der beskattes efter kulbrinteskattelovens kapitel 2, og den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det særskilt vil skulle opgøres, hvilken del af det midlertidige solidaritetsbidrag, der er opkrævet på denne del af indkomsten, idet det kun vil være denne del af bidraget, der vil kunne fradrages efter forslaget til bestemmelsen i 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der vil skulle foretages en beregning af, hvad det midlertidige solidaritetsbidrag ville have udgjort, hvis selskabet eller det faste driftssted i indkomståret 2023 kun havde oppebåret den indkomst, der beskattes efter kulbrinteskattelovens kapitel 2.

Det foreslås i § 27 D, stk. 1, 3. pkt., at beløb fradraget efter 1. pkt. ved anvendelsen af § 20 E, stk. 3, anses for kulbrinteskat betalt i henhold til reglerne i kapitel 3 A.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at de selskaber og faste driftssteder, der i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 1 har fradraget midlertidigt solidaritetsbidrag i kulbrinteskat efter kapitel 3 A, der er pålignet i indkomståret 2023, ved anvendelsen af carry back-ordningen for fradragsberettigede fjernelsesomkostninger vil være stillet, som om der ikke er foretaget et sådant fradrag.

Dette vil indebære, at de berørte virksomheder i relation til carry back-ordningen vil blive stillet på samme måde, som hvis de havde betalt den pålignede kulbrinteskat for indkomståret 2023. De særlige regler om betaling af det midlertidige solidaritetsbidrag vil derved ikke påvirke kulbrinteindvindingsvirksomhedernes adgang til at udnytte carry back-ordningen.

Det foreslås i § 27 D, stk. 2, at der ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst efter kapitel 3 A for indkomståret 2023 uanset § 20 E, stk. 1, 2. pkt., kan bortses fra underskud fra tidligere indkomstår, i det omfang det er nødvendigt for at muliggøre fradrag efter stk. 1, og at det beløb, der ses bort fra, i stedet overføres til senere indkomstår.

Der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse skulle gælde en undtagelse fra bestemmelsen i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 1, 2. pkt., hvorefter

UDKAST

underskud, der kan underskuddet fremføres til modregning i positiv kulbrinteindkomst for senere indkomstår, kun kan fremføres til et senere indkomstår, i det omfang det ikke kan modregnes i tidligere års indkomst.

Hvor kulbrinteskattegrundlaget for indkomståret 2023 er positivt, vil forslaget indebære, at selskabet eller det faste driftssted vil skulle have adgang til at bortse fra fremførbare underskud fra tidligere indkomstår, i det omfang dette er nødvendigt, for at virksomheden vil kunne opnå fradrag efter forslaget til bestemmelsen i § 27 C, stk. 1.

Der vil således kun kunne bortses fra eventuelle fremførbare underskud fra tidligere indkomstår, i det omfang det er nødvendigt for at sikre, at kulbrinteskatten af den positive kulbrinteskattepligtige indkomst udgør et beløb svarende til den del af det midlertidige solidaritetsbidrag, der vil kunne fradrages efter forslaget til stk. 1.

Der vil herved blive taget højde for, at en udnyttelse af fremførbare underskud indebærer en indirekte kulbrintebeskatning af årets indkomst, idet det underskud, der udnyttes, har en skatteværdi svarende til kulbrinteskatteprocenten, hvis selskabet i senere indkomstår kulbrintebeskattes.

Til § 13

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Forslaget skal ses i lyset af, at nødindgrebsforordningen ikke gælder for Færøerne og Grønland, og at sagsområdet er overtaget af Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 11.</p> <p>I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteskatteindvinding, jf. love nr. 1886 af 1. oktober 2021, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 4. --- Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen fastsætter den foreløbige kulbrinteskateindvinding. De foreløbige skattebeløb skal så vidt muligt svare til den skat, der pålægges efter indkomstårets udløb. § X. ... Stk. 3-4. ---</p>	<p>1. I § 4, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »den skat«: »efter eventuelt fradrag efter kulbrinteskattelovens § 27 D«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 12.</p> <p>I kulbrinteskatteloven, jf. love nr. 1820 af 16. september 2021, foretages følgende ændring:</p>
	<p>1. Efter § 27 C indsættes:</p> <p>»§ 27 D. Midlertidigt solidaritetsbidrag efter § 6 i lov om midlertidigt solidaritetsbidrag, der vedrører det skattepligtige overskud opgjort efter kapitel 2, kan fradrages i kulbrinteskateindvinding efter kapitel 3 A, der er pålagt i indkomståret 2023. Det midlertidige solidaritetsbidrag, der vedrører det skattepligtige overskud opgjort efter kapitel 2, er den</p>

UDKAST

	<p>del af det midlertidige solidaritetsbidrag, som skulle svares, hvis beregningsgrundlaget efter § 3 i lov om midlertidigt solidaritetsbidrag var opgjort udelukkende på grundlag af selskabets skattepligtige overskud opgjort efter kapitel 2. Beløb fradraget efter 1. pkt. anses ved anvendelsen af § 20 E, stk. 3, for kulbrinteskatt betalt i henhold til reglerne i kapitel 3 A.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Der kan ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst efter kapitel 3 A for indkomståret 2023 uanset § 20 E, stk. 1, 2. pkt., bortses fra underskud fra tidligere indkomstår, i det omfang det er nødvendigt for at muliggøre fradrag efter stk. 1. Det beløb, der ses bort fra, overføres i stedet til senere indkomstår.«</p>
--	---